

HILAS NÁRODA

„Vy reprezentujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Bud' te svorní! Jen svorným Bůh zchvává.“

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udrzení českého vědomí, věci a noviny v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XII. — Číslo (No.) 22.

Saturday May 30, 1987 (Sobota 30. května 1987)

Josef Škvorecký

Neroztavení

Jedním z amerických mýtů — nebo spíš protiamerických mýtů — je, že v cocktailu národnosti a ras, který dohromady dává americký národ, se jednotlivé etnické komponenty jaksi roztaví jako v tavícím kotlí (*melting pot*) a zmizí beze stopy. Zlá Amerika, která nedovede zachovat svébytnost národů, například českého, ačkoliv ten umí tak krásně zpívat a tak dokonale hrbit hbitel. Jako u všech takových mýtů, pravdy je na tom jenom půl.

Tak třeba na Sympóziu české hudby v Texasu, pořádaném v univerzitním městečku Bryan v rozlehlém kulturním domě Brazos Center ve dnech 14-16. listopadu 1986. Měli překladatele, Kovojský vyhlížející český farmák, který stejně dobře vlád oběma jazyky českého Texasu angličtinou a směs americké moravštiny a laštiny. Měl ho tam proto, protože někteří texassířtí Češi už češtinu ze "stare země" příliš dobře neumějí, a vznikly obavy, že by třeba nerozuměli konferenciéři moravské folklorní skupiny Podlužan, již si pořadatelé sympózia pozvali z Moravy, aby se dal porovnat původní folklor ze staré země a texassířtí folklor z Corpus Christi TX. Totiž: pořadatelé Podlužana nepozvali a jak zni původní folklor neví, kdovi ale jestli jako ten podlužanský. O tom později. Farmák-interpret odvedl, jak se v Texasu říká, dobrý job. Dokonce mnohem lepší, než si asi sám uvědomoval. Konferenciér Podlužana nasadil totiž od počátku onen sladký tón, příznačný pro všechny, kdož jsou nuceni žít ve vystupování nepochybně v lincizujících lizokraciích; ze rtů — abych napodobil jeho styl — mu stékala záplava slov, slov, slov. Ty pak farmák z Brazos County překládal. Asi takhle:

Konferenciér: "Drazí krajané! Se srdcem naplněným vřelou láskou a obdivem k vaší práci v daleké cizině, přijeli jsme k vám z rodné Moravy, která dodnes zní melodiemi, uchovávanými perly z pokladnice toho nejdražšího, co nám předaly generace našich předků."

Překladatel: "He says he brings you greetings from Morava. They still sing these songs over there ..." (Říká, že vám přináší pozdravy z Moravy. Tam tyhle písničky dosud zpívají.)

Konferenciér chvíli čekal na detailnější překlad, nedočkal se, a tak znovu spustil. "Zahrajeme a zatancíme vám některé z nejkrásnějších písní, které si děvčice dosud zpívávají na moravských vesnicích, když jejich srdečka rozechvívá láska k šohajovi. Naš soubor je poloamaterský, naše tanečnice jsou například zdravotní sestry, sekretářka, Ikadlena a zubní asistentka. Jsou v našem souboru z čiré lásky k lidovým tancům naší vlasti."

Překladatel: "They're going to sing some love songs. The dancers hold various jobs, like for instance nursing and dentistry." (Zpívají pár milostných písní. Tanečnice mají různé joby, jako třeba ošetřovatelka nebo v zubárně.)

Tentokrát už konferenciér dlouho nečekal a oddal se opět slovní uplavení. Kapela nakonec hrála velice pěkně, i když nevim, jak ten poněkud monotónní původní folklor zni úsmí amerických Čechů, kteří už nerozlišují mezi folklorem a šlágrm a jejichž

soubory klidně po Nanyncce, jež se vydala bůhvico dělat do zemi, zapějí národní píseň, doma už vymizelou, o devíti kanárech Nurska, dentista, Ikadlena a sekretářka lancovaly rovněž pěkně a byly pohledné. I o nich později. Nakonec největší poltesk sklídl primáš Podlužana, když předvedl virtuózní nastudování lidové písně *Orange Blossom Special*, jež ale, tuším, není moravská. Napadlo mi, zda tuto perlu národního dědictví předvádí ten sympatický Joe Venuti z Moravy rovněž před papaláštvem ve Strážnici, ale kdo ví, možná že ano. Ted' když stranoviada zaligrovala Jazzovou sekci, mají pracovníci nařazené nazívat jazz, aby se neřeklo, že strana je proti němu. Strana nakonec není skoro proti ničemu. Jenom se za její velkomyslnost musí zaplatit obětmi, někdy i krvavými.

Na závěr pořadu se konferenciér pochlubil, kde všude hrál a tančil. Pro zemi, kde cestovat za hranice není samozřejmost, ale těžce vykupované privilegium, je to asi typické. Tyto písně jsme hráli a tančili od Helsínk přes Moskvu, přes Kljev — následovala řada zeměpisných údajů, jež skončila, myslím, Adis Ababou. Farmák-interpret přeložil: "They performed in various countries in Europe and also elsewhere." (Vystupovali v různých místech Evropy a taky jinde.)

Kvůli Podlužanu se ovšem sympóziu nekonal. Byla to především vědecká konference, již zorganizoval profesor Clinton Machann z anglického oddělení Texas A&M University v College Station, TX, a současně s vědeckými přednáškami probíhala přehlídka českých kapel a pěveckých souborů z celého Texasu. Nedejte se mylit organizátorem jménem. Když se jeho pradědeček přistěhoval v minulém století do Texasu, bylo přirozené Machann Professor Machann je krásný příklad nepesnosti tavícího mýtu. Nejen že neztratil zájem o svůj — jak se zde říká — etnický původ, nejen že si zachoval slušnou češtinu, nejen že zorganizoval tenhle velkopodnik, je dokonce — spolu s jiným texaským Čechem jménem James W. Mendl — autorem pozoruhodných dějin Čechů v Texasu *Krásná Amerika*. Opět se nedejte mylit titulem knihy je napsaná anglicky, až na tento titul. Ten titul je totiž vzat z moravské lidové písně z 19. století, kterou na sympóziu zazpívalo několik souborů. Nevim, zda jí zpívají taky ve Strážnici. Sotva. Proti některým věcem Strana dosud je. Tady je text

V Americe sú slepice,
ty nesú vejce jak čepice.
V Americe, tam je blaze,
tam leče pivo po podlaze.
Tam se všichni sejdem,
do Ameriky pojedeme.

Refrén:
*Krásná, to je krásná,
to je krásná Amerika!
Krásná, to je krásná,
to je krásná Amerika!*

Píseň jistě typická pro velké oči vyhládkových moravských vesniců, Iržnýchých bidou, vrchnosti a policajty. Rovněž typické ale je, že jejich už dávno nehlaví a policii netýráni potomci, zpívají refrén stejně nadšeně a veřejně, jako je asi zpívali vystěhovalci, asi potají a asi — přes ten optimismus — s počty obava úzkosti. Nebudu tvrdit, že texaské pěvecké soubory mají vysokou profesionální

ČESKÁ LIDOVÁ TANEČNICE Z TEXASU

úroveň. Nemohou jí mít, neboť na rozdíl od zubařek a nursek z Podlužana jsou to skuteční amatéři, mají taky různé joby, jež musejí doopravdy vykonávat, a zpívají v těch souborech čistě a opravdu jen z lásky — nebo abych nepropadal sentimentalitě byvalého domova — protože ty písničky rádi zpívají. A tak tu vidíte nefalšované české panimámy z Dallasu v krojích (podívali-li se blíž, najdete na sukničce mezi tradičními předměty moravského folkloru, mezi hubičkami, čtyřlístky a junou launou a flórou z Českomoravské výsočiny, občas taky bizoní hlavu nebo ukázký květeny texaské, které ručně v Texasu zhotovují velice a svérázně tvrdí vyšivačky, jejichž pýchou je, že nikdy nevyrobily dva přesné stejné kroje. Panimámy se pohupují do rytmu polky a valčíku a k tomu pějí česky, s anglickými příděchy a s texaskými nosovkami "Tcha naše písnička...". Má to jednu základní komponentu folkloru dělají to, protože jim to zpestřuje život, ne protože to někdo nařídil, nebo i jen doporučil. Naslouchal jsem se všemožným pořádkem souborům jako Norbert Blazek and the Texas Folk Singers, The Gulf Coast Czech Singers, The Dallas Czech Singers, The Czech Heritage Singers of South Texas, University Czech Singers atd. Byla jich velká spousta, a stejně tak kapel, od souboru The Vrazels, který sympóziem zahájil v pátek večer lancovačkou ve velkém sále The Brazos Center, přes kapelu Bob Schlechte and Friends, přes the Seaton Brass Band až po Jodie Mikula Orchestra, jejichž vystoupením na závěrečné tancovačce sympóziem skončilo.

Ale nechci bych vzbudil dojem, že se jen lancovalo, pilo, jedlo a zpívalo. Vědecké přednášky, jež se konaly současně s praxí, přilákaly kupodivu — vzhledem k té konkurenci — tolik diváků, že přednáškové sály byly většinou plné. Asi proto, že přednášky byly nejen tématicky zajímavé, ale měly vysokou úroveň. Tak profesor Michael Beckerman z Washington University v St. Louis pojednal na téma "What Makes Czech Music Czech" (Co dělá českou hudbu českou) a pronesl úvahu o "Hlase přírody v Janáčkových pozdních operách". Profesor Zdeněk Salzman z University of Massachusetts v Amherstu mluvil o středověké české hudbě z antropologického hlediska, a profesor James

Leary z Wisconsin Folklite Center pronesl přednášku asi — vzhledem k tématu sympózia — nejjímavější: "Styly českých polky v USA. Co činí texaské polky texaskými?" Bohužel, tuhle přednášku jsem zmeškal, protože mě zaujal jeden takový polkový band skládající se ze dvou tenorsaxofonů, z basy a z rockově vybavených bicích nástrojů, kde polky, zejména díky mladíkovi za bubny, nehorázně swingovaly. Ale tu a tam ozvalo se swingování i v písničkách předváděných souborů, např. v písni "Když se šici ženili" i v jiných. Nepochybně podvědomě americký rytmus, nikoli uvědomelě napodobování. Zmeškal jsem bohužel (musel jsem se vrátit do Toronta) i závěrečný panel o české hudbě v Texasu, jehož se zúčastnili kapelníci, zpěváci a profesori. Ale prof. Machann slibuje, že veškeré přednášky vyjdou tiskem.

Oni ti profesori často taky hrají. Zvláštností texaské české hudby — protože její kořeny jsou spíš moravské a lašské než české — je užívání cymbálu v kapelách. Cymbály si krajané sami vyrábějí, např. truhlář Edmund Dybala, sám virtuóz na ten nástroj, který na sympóziu rovněž hrál. A zahrál i profesor Kevin Hannan, velmi pěkně, a večer pak v domě prof. Machanna někteří z cymbalistů pozorně naslouchali cymbálistovi Podlužana, neboť pod pohostinnou Clintonovou střechou se moravští profiamatři rádně po moravsku rozšoupli. Tim nechci říci že se dopouštěli zločinůch proulistalních vtipů: jenom hráli, do pětičtyř hodin ráno, a hráli moc pěkně.

Což mě opět přivádí k Podlužanovi. Napsal jsem, že prof. Machann Podlužana nepozval, jenže nepočítal se známým jevem socialistického kulturního vyjždění, jež se koná pod heslem "kus jako kus". Na literárním kongresu v Kalamazoo se čeká přjezd třeba Bohumila Hrabala, ale dojde tam, řekněme, Alexej Pludek. Vysilací organizace, v tomhle případě Svaz českých spisovatelů, vysvětlí udivenému organizátorovi z Kalamazoo, že Pludek je přece taky spisovatel, jako Hrabal, tak co je na tom divného? Nic.

Prof. Machann pozval tedy soubor, jež osobně na Moravě slyšel a s jehož členy se spřátelil. Tim jim asi zkalil vylet do Texasu, neboť s cizinou neradno se přátelit, byť byli — nebo právě proto že jsou — českého původu a dokonale se v tavícím kotlí neroztavili ani po čtyřech generacích. Po nějakém čase bylo tedy prof. Machannovi sděleno (abych psal správně po rudo-právsku), že jim pozvány soubor z duvodů jiných plnění nemůže přijet, ale že zato přijede soubor jiný, stejně kvalitní. Členové tohoto stejného kvalitního tělesa se asi utkali o letenky do Texasu obzvlášť sverpě, protože, opět po čase, bylo prof. Machannovi sděleno, že ani tento soubor, ptiční jistá plnění, se v Texasu neobjeví, nýbrž že se dostaví soubor Podlužan, stejně kvalitní jako oba předchozí. Tuším — nevím to jistě — že prof. Machann osobně znal hudebního vedoucího Podlužana (nebo možná toho prostředního souboru, už nevím) ale když pozdě k ránu vystupovali rozespalcí (byli na cestě skoro tři dny) z aeroplánu, tenhle osobní přítel prof. Machanna mezi nimi nebyl. Musel zřejmě taky plnit jiná plnění. Přátelství se Západočechy se prostě nevyplácí. Jiný vědec přítomný na sympóziu, se mi svěřil, že hodlal založit

TEXASKÉ PANIMÁMY

jakousi česko-americkou hudební společnost a ve své americké navíště se obrátit o pomoc na českou ambasádu. Ochoťně přislíbili hory dole. Po čase důvěrně projevil přání, aby v předsednictvu té společnosti byli pouze nečeští Američani a krajané-Starousedlíci, nikoli poučorovi nebo pospřovní a podobní emigranti. Američané se podivil: "You can't do that in America!" Mluvíci vyslanectví se rovněž podivil, proč by se tak prostá věc v Americe nedala zaonačit? Krásná Amerika.

A zatím co Podlužanská kapela na cymbál, klarinet, housle a basu divoce vyhrávala, myslím že slovačkou *The Battle Hymn of the Republic*, povsilmi jsem si tři divky, sedících jako příslušné panenky v koutě, divky subtilních, jak tanečnice, když je vidíte v civilu, bývávají, sedících, mlčících, nepojících. Nerska, zubařka a snad sekretářka. Zřejmě lu nikoho neznaly, byly asi z vesnice, proto ostýchave. Přistoupil jsem k nim a přesvědčil jsem se, jak už jsem v Americe sám znavněl. Houby ostýchavě, byť možná z vesnice? "Můžu vám přinést drink?" zeptal jsem se česky a setkal jsem se s pohledy upřenými do bíla. Přesně řečeno, nesetkal jsem se se žádnými pohledy. Divky jako by byly hlučné, hleděly upřené mimo mě, sice na barový stůl s lahve, ale bez výrazu žné v očích, spíš s výrazem čehosi žného. Opakoval jsem, znejistěně, otázku anglicky. To jiné v očích ještě zvyraznilo. Rozhledl jsem se. Čtvrtá subtilní dívka stála u kapely a dychtivě se rozhlížela kolem. Tu jsem se ale už oslovit neodvážil.

Potom moje žena zaslechla, jak zubařka pravila šeptem, ale důrazně nersce "Viš, že nám říkali, že se s nimi nesmíme bavit!"

Mohu dosvědčit, že v domě profesora Machanna tento výkaz stranoviady splnila děvčata vznik. Možná až na tu čtvrtou. Sice jsem jí nevěděl bavit se s nikým — ačkoliv ovidněně po nějaké zábavě toužila — ale když jsem pozdě k ránu vyšel na verandu, abych se poněkud ocitladi z muziky i z bourbonské whisky, byl na obloze velký texaský měsíc a svítil na kaktusy. U zabradli stala sama ta zabavý chůva dívka a zírala na krásnou Ameriku.

(Přetřeno z časopisu Západ, ročník 9, čís. 2, duben 1987.)

Sloupek informací

**o starém zapomenutém ostrovu Maltě,
ve Středozemním moři,
kde najednou demokraticky vyhrává svoboda
nad marxistickým socialismem.**

Malta - republika na pokraji ekonomické katastrofy. Pod vládou Dom Mintoffa se stala policejním státem.

Známý středomořský ostrov Malta, svou rozlohou nepatrný - pouhých 122 čtverečních mil - měl v celých dějinách význam, který kvůli jeho strategické zeměpisné poloze daleko převyšoval jeho rozlohu. Kvůli jeho poloze mezi Itálií a africkým kontinentem, různí dobyvatelé a držitelé politické moci od samého svítání evropských dějin, si předávali jeho vlastnictví jako figurku na šachovnici. Maltskému lidu - který je smescí několika ras a je známý svou příslovečnou vytrvalostí - se podařilo přetrvat všechny své stále se měnící dobyvatelé a osvojit si vždy jejich civilizaci. Podle legendy obyvatelé Malty se za dob svatého Pavla ve svém celku obrátili na křesťanství; v dějinách pak zůstali své víře věrni a *„dodnes jich celých 80 % podle své křesťanské víry žije a koná své domité své náboženské povinnosti. V roce 1814 se Malta vzbouřila - s britskou pomocí - proti Francouzům;*

t.zv. Pařížským mírem, podepsaným v témž roce se pak stala Malta britskou kolonií. Tento její koloniální stav trval až do roku 1964, kdy obdržela od Anglie svou nezávislost. Za druhé světové války se nacisté Malty nikdy nezmocnili.

Když nová svobodná republika Malta začala svůj pokus s demokracií, byla už obdařena solidní ekonomickou strukturou. Britové tam zanechali vyškolené dělnictvo, dříve zaměstnané na britské námořní základně „Grand Harbor“ ve Valette, hlavním městě Malty. Strategicky důležité umístění svobodné Malty na lodní cestě mezi Afrikou a Evropou, východem a západem, poskytovalo naději, že i po skončení britské koloniální správy Valetta a jiné menší přístavy budou nadále sloužit lodím různých zemí světa. Malta také doufala těžit nemalé příjmy z turistického ruchu; zejména se čekalo na četné návštěvníky z Anglie. Proto hned v prvních dnech nové republiky bylo dovoleno cizím podnikatelům stavět hotely a zakládat turistická ústředí, zejména v přímořských

městech Sliema, Bugibba a Mgarr. Cizí podnikatelé však nepočítali s tím, že vláda ostrova, kterou tehdy měla v rukou konservativní strana, přejde brzo do rukou socialistů. Když pak při volbách v roce 1971 - zvítězila Maltská strana práce - (i když jen nepatrnou většinou) - hned se rozhodla k přísné vládní kontrole všech soukromých podniků. Tím pak ovšem vzaly za své všechny sny o zářné ekonomické budoucnosti Malty!

V posledních dnech britské správy Maltská strana práce odmítla přijmout britský návrh na snížení vládních výdajů, zejména v sektoru sociální péče a veřejné výpomoci. Mnohým se tehdy - a zcela právem - zdál tento čin Strany práce vyhazováním peněz na budoucí zakoupení si hlasů voličů. I když se tehdy ujala vládních otěží konservativní nacionalistická strana, seskupující volně svět podnikatelů, svobodných povolání, kněží a jiných konservativních prvků, nepodařilo se jí vyřešit nové ekonomické problémy Malty, vzniklé z odchodu Britů vzor veškeré anglické finanční výpomoci. Strana práce toho využila a neprávem - ve spojení s dělníckými uniemi - rozkřičela mezi obyvatelstvem domnělou neschopnost vládnoucí strany. Maltský lid se nechal touto propagandou přesvědčit a v roce 1971 dal své hlasy Straně práce, která mu slibovala socialistický „ráj na zemi“.

Politici pozorovatelé nebyli tehdy tímto vítězstvím socialistů nikterak překvapeni. Už za britské svrchovanosti existovaly na ostrově dva hlavní politické směry - (očividně podle britského vzoru) - konservativní a socialistický, které rozdělávaly obyvatelstvo ve dvě početné přibližně stejné skupiny. Hned od samého začátku se však zdálo, že socialisté mají větší naději na vítězství při volbách a tím i k uchvácení vládní moci. Maltská strana práce měla totiž dobrou organizaci a těšila se velké soudržnosti. Těžila ze silně centralizovaných sociálních spolků z dělníckých pracovních unií a z přísné disciplinovaných stranických kádří. Dobrá organizace, dělnické nepokoje a obratně vedená politická kampaň „charismatickým“ předsedou Dominikem Mintofem zajistily při volbách v roce 1971 Straně práce vítězství, i když obdržela vítězství jen nepatrnou většinou hlasů maltských voličů. Od té doby tam Strana práce držela vládní otěže a neustále se přikláněla více doleva.

Dom Mintoff to považoval za svůj úkol, zbudovat a udržet na

Maltě socialistický stát, ačkoliv většina zemí kolem Středozemního moře si podržela svůj ekonomický systém soukromého podnikání a svobodného trhu. Hned od samého začátku se Mintoff ukázal agresivním protivníkem nejen všech konservativců, ale hlavně odpůrcem veškerého vlivu církevní hierarchie v této silně katolické zemi. Zpočátku se zdálo, že Mintoffovo energické vedení - (s pomocí disciplinovaného parlamentu) - zajistí zemi stabilní vládu a tím vyvede zemi z její ekonomické stagnace. Svět maltských podnikatelů a profesionálů - jinak málo přátelský socialismu - uznal nakonec nutnost vládní stability k zajištění ekonomické prosperity a rozhodl se k spolupráci se socialistickým režimem pro zajištění lepší budoucnosti obyvatelů Malty.

Mintoffovo „obrácení“.

Ve snaze zlepšit otesenou ekonomii ostrova, socialista Mintoff hledal u západních demokracií dlouhodobou finanční výpomoc. Anglie, Západní Německo, Francie a Itálie se však tehdy musily zabývat svými vlastními ekonomickými problémy a ztratily všechen zájem o tuto miniaturní maltskou republiku. A když Mintoff nepochodil na Západě, začal se stále více ohlížet po pomoci u Sovětského svazu a jeho východoevropských satelitů. Podnikl mnoho státních návštěv a vrcholných schůzí s hlučnou propagandou a TV zpravodajstvím, avšak nakonec si Mintoffova vláda střídavě uvědomila, že její východoevropské „spojenci“ nejsou schopni jí poskytnout žádnou význačnější ekonomickou pomoc. Mintoff tedy „obrátil“ a snažil se znovu získat zájem západních svobodných podnikatelů o Maltu tím, že zorganizoval pětileté plány, aby podal důkaz toho, že jeho vláda je stabilní a spolehlivá. Odpověď Západu však i v tomto případě zklamala, a západní podnikatelé projevíli o Maltu úplný nezájem.

V prvních dobách se Mintoffově socialistické vládě Malty - podobně jako jiným evropským socialistickým vládám - podařilo podržet si kontrolu nad zemí pomocí masové propagandy, šířené rozhlasem, televizí a denním tiskem. Potom se však poznalo, že tato propaganda nestačila, protože Malta zůstala otevřena západnímu vlivu, a obyvatelstvo čím dál tím více chovalo pocity nespokojenosti vůči Mintoffovu socialismu a jiným ekonomickým svízelmům.

Na naléhání sjezdu své strany v roce 1976 Mintoff - k uklidnění

lidu - rezignoval ze své funkce ministerského předsedy, avšak ve skutečnosti se nic nezměnilo; v pozadí Mintoff dále vykonával skutečnou vládní moc. Původně jeho Strana práce chtěla hájit práva pracujícího lidu, avšak postupně přeměnila Maltu jen v účinný policejní stát, podobný východoevropským satelitům SSSR. V poslední době policie stále více zakazuje plánovaná shromáždění lidu, organizovaná opozice. Spolky a jiné organizace Nacionalistické strany se musejí obávat toho, že každodenně jim může být odvoláno dovození existence. Členové parlamentu, kteří se odváží kritizovat programy a rozhodnutí vlády, jsou veřejně pokáráni a viněni z „neloyalnosti“ vůči vládě; jejich rodinám se pak v soukromí vyrožuje znárodněním jejich majetku a jinou persekucí.

Zatímco se maltská ekonomie stále více zhoršuje a počet nezaměstnaných roste, vládní propaganda stále hlasitěji lid klame. Denní tisk musí uveřejňovat různé - vládě příznivé statistiky - ačkoliv redakční kanceláře si jsou jasně vědomy toho, že údaje jsou falešné. Maltský soudní systém byl dříve považován svou nestranností za „klenot v koruně britského Commonwealthu“; za dlouhé vlády Strany práce se však jeho dřívější dobrá pověst silně pokazila, protože se stal závislým na politice vládnoucí strany. Různé ústavní otázky, například právo volného shromáždění, vládní kontrola školství, znárodnění bank a dolů a jiné záležitosti, o kterých nejvyšší soudci měli rozhodnout, byly buď uloženy „k ledu“, anebo byla učiněna taková rozhodnutí, která byla ve shodě s politikou Strany práce a vlády, bez ohledu na to, zda tato rozhodnutí byla v soulase s ústavou či ne. Dobře disciplinovaná policejní síla, věrná režimu, stála vždycky v řadách v pohotovosti, aby odradila i ty nejodvážnější a nejzavrtlejší vládní kritiky.

Náhly zvrát.

Nyní však byly v květnu na Maltě všeobecné volby, v nichž socialistická Mintoffova strana prohrála a zvítězili „konservativci“ křesťansko - sociálního zaměření. Vznikl z toho na Maltě „malý chaos“, jemuž nevěnoval americký tisk téměř žádnou pozornost, ačkoliv se týká i budoucího změněného poměru Malty ke Kádřího Libyi, která tak účinně podporovala mezinárodní terorismus. - O povolebním politickém vývoji Malty přineseme zprávu příště.

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

YDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:

„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO

PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.

2657-59 S. LAWDALE AVE. CHICAGO IL. 60623

Telefon: 762-2044

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2657-59 S. Lawndale Ave. Chicago, Il. 60623

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradače a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

**Redakce si vyhrazuje právo zasláné články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.**

Marie Kaplanová píše Petru Uhlovi

Před projednáváním zákona o usnadnění dosavadní potratové praxe v ČSSR adresovala Marie Kaplanová, matka deseti dětí, otevřený list České národní radě; žádá její poslance, a především ty, kteří se pokládají za křesťany, aby se postavili proti novému zákonu. List podepsalo v českých zemích na 7.000 osob; podobná akce byla také na Slovensku.

Na list reagoval inž. Petr Uhl, jeden z prvních signatářů Charty 77 a vězněný za své odlišné politické přesvědčení. Píše, že by eventuálně také podepsal petici, aby o zákonu byla umožněna celostátní diskuse, protože i on se domnívá, že potratů je v ČSSR příliš mnoho; avšak proti listu, jak byl formulován, se staví negativně; právo ženy na potrat schvaluje, zvláště když jde o těhotenství v raném stadiu; nový zákon vítá „jako pokrok v oblasti lidských práv“. A pak se obrací proti „vatikánské morálce“ a vůbec proti katolické církvi slovy, která si v ničem nezadáji s hantýrkou RP a marxistických ateistických příruček. Žádost o zpřísnění potratů označuje za omezování lidských práv, za čin společnosti nebezpečný; petice prý narušuje i vztahy mezi charisty a ve Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných; aby přešel tomu, že by někdo petici dával do souvislosti s Chartou, poznamenává, že ani Kaplanová ani Černogurský (na Slovensku) Chartu nepodepsali; katolíkům upírá právo řídit se mezi obránci lidských práv, petice je pokus vnucovat „velké nekatolické“ většině obyvatelstva rigidní představy o životě, onu zdánlivě přísnou, ve skutečnosti často pokryteckou morálku“ atd.

Na list inž. Uhla se ozvala řada katolických aktivistů; uvedeme jen Michaela Frejovou z Prahy, matku tří dětí, Josefa Adámka z Brna, a Marii Kaplanovou, která podpisy sbírala a jednou byla přítomna zadržena policií, vyslýchána a zabavena jí listina s 2.600 podpisy. Zde text její odpovědi:

Milý pane Uhl,

všelijakými oklikami se mi dostal teprve nyní do rukou Váš dopis. Mrzí mě, že ač dobře víte, že jsem byla odesílatelkou petice, neposlal jste mi ho Vy sám.

Záležitost potratů, které se v tak veliké míře praktikují na celém světě, není záležitostí katolíků, jak na to nahlížíte Vy, ale je to problém lidský, všelidský. Počaté dítě je od svého počátku plnohodnotným a

celým člověkem se všemi schopnostmi, nadáním, genialitou a jedinečností. Je to však tvor nebezbrannější, neschopný dosud obhajovat sám sebe. Právě pro obhajobu lidských práv a svobody člověka vedeme svůj boj. Mnohahluvně se oháníte svobodou a právem ženy. Stejně tak byste mohl obhajovat svobodu vraha, který se rozhoduje projevem svou nenávistí zabítím a někdy má dokonce pro tento svůj čin ty nejvznešenější důvody. Hitler, nadechnutý myšlenkou nadčlověka a usilující o „zvyšování rasy“ také použil své svobody a lidského práva k tomu, aby nemilosrdně vyhubil všechny, kdo této představě nevyhovovali a kdo vlastně v jeho očích ani nebyli plnohodnotnými lidmi. A tak, odvolávaje se - stejně jako Vy - na prioritu zájmů, použil své svobody a svých práv k tomu, aby jednal s lidským životem podle svých představ. A lidé v koncentracích a plynových komorách, ač byli dospělí a inteligentní, byli stejně bezbranní a bezmocní. I oni byli závislí na naší pomoci. Kam bychom dospěli, kdyby všichni sdíleli Hitlerův názor o neužitečnosti a zbytečnosti podřadné rasy? Odpusťte, ale vidím zde paralelu: Ani pro Vás tyhle bytosti nejsou lidmi. Myslím, že namísto zbytečných polemik měl byste být ochoten poctivě si připustit otázku: „Je nenarozená bytost člověkem či ne?“ Mluvíte o raném stadiu přerušení. Domníváte se snad, že v určité fázi vývoje je do bytosti jaksi tajemně vsunuto člověčenství? Mohl byste mi říci kdy, ve kterém měsíci? Jaká záhadná ruka udělá náhle z embrya člověka? A dokonce třeba genia? Mohl byste se, velice Vás prosím, zamyslet nad tímto všelidským problémem?

Hluboce se mě dotýká Váš nekritický postoj ke všemu, co nazýváte „katolické“. Píšete doslova o „nebezpečí z touhy vnutit pomoci zákonů, státu a jeho donucovacích aparátů většině obyvatelstva rigidní katolické představy o životě, onu zdánlivě přísnou, ve skutečnosti často pokryteckou morálku.“ Je mi líto, že o katolictví máte tak zkrácené představy. Odvoláváte se na historii a „tisíceleté potlačování církvi“. Buďte, prosím, aspoň

trochu spravedlivý. Skutečně jste zapomněl nebo nevíte o tom, co církev v dějinách udělala dobrého a velkého? Nevíte to nebo to nechcete vědět?

Milý pane Uhl, když už chcete být stoupencem feminismu, dovolte, abych Vám připomněla, že je to zásluha katolické církve, že dnešní žena má své místo ve společnosti, že bylo zrušeno nejen její otroctví, ale otroctví vůbec a že byla povznesena skrze Marii, matku Ježíšovu, do takové důstojnosti, o jaké se mnohým nekřesťanským národům ani nesní. A právě proto, že jde o udržení této důstojnosti, vynakládá také církev své úsilí k tomu, aby si žeda uvědomila své poslání a celé lidstvo, aby se nenechalo svést na scestí různými „prioritními zájmy“ a nestalo se tak masovým vrahem.

Píšete také, že „katolíci vystupují teprve krátkou dobu ve prospěch lidských práv a vlastně teprve krátkou dobu lidská práva jako pozitivní hodnotu uznávají“. Základní vztah k člověku a lidským právům je obsažen už v evangeliu, které po dvě tisíciletí stojí jako opěrný bod, jako světlo nad časem a které vyvádí lid přes mnohá nebezpečí a úskali. Je to právě katolická církev, která skrze své svaté a nescelčné rady mučedníků všech dob, vedla celé lidstvo k poznání pravdy, k čistotě a k naplnění poslání jména člověk. Dotýkáte-li se však svou poznámkou doby poslední, dovolte, abych Vám připomněla, že v padesátých letech za éry stalinismu to byla právě řada katolických kněží a řehořníků, kteří mezi prvními byli vězněni a obětovali svoji svobodu i životy.

Je mi líto, že svým postojem narušujete vztahy, důvěru i spolupráci mezi všemi lidmi dobré vůle, ať už jsou to ateisté či křesťané nebo katolíci. Vrážíte tak snad nechtěně a nevědomky klín rozporů a nesnášenlivosti tam, kde by se měla projevat tolerance a poctivost v myšlení. UVědomujete si, komu tím sloužíte? Věřím, že přijmete moji kritiku se stejnou upřímností a dobrou vůlí, s jako byla vyslovena a zůstávám Vaše Marie Kaplanová

Vděčně zaplat' Pán Bůh!

Všechny Vy, naše členky a příznivkyně, které jste opět přátelsky, obětavě podle svých osvědčených receptů napely to výborné naše domácí pečivo, které členky z Klubu Domov z NSČK prodávaly na letošním Ethnic Fest v Triton College v River Grove ve středu 29. dubna 1987, přijmete mé vědecké zaplat' Pán Bůh. Mé upřímné díky patří též všem ochotným a poslušným manželům a členům Klubu Domov, kteří sice ty dobroty nepekli, ale „bez říkání“ nám je tam dovezli a pomohli večer věci z Triton College dovésti do chicagského Velehradu.

Člověka samozřejmě potěší finanční zbytek, poněvadž peněz je zapotřebí; ale zároveň a snad ještě větší radost mu způsobí vědomí, že pořad mezi námi jsou ještě obětavci, kteří pro dobrou věc jsou vždy ochotni vynaložit čas a přiložit ruku k dílu.

Právě tento týden jsme dostali z chicagské radnice zprávu, že Mezinárodní etnický fair, pořádaný kdysi na Navy Pieru v posledních letech v Donnelly Hall, z důvodu nedostatku finančních prostředků, se letos nekoná. Tím spíše Vám děkuji za peníze, i když vím, že nelehce vydělané z letošního Ethnic Fest v Triton College. Budeme-li zdraví, budeme-li se mít rádi a jeden druhého se snažit pochopit, tak se zase něco najde, kde se peníze vydělají, i když chicagský etnický fair letos nebude.

Těším se, že Vás, Vaše rodiny a známé uvidím na našem rodinném pikniku, který pořádáme se Spolkem sv. Vojtěcha z České katolické jednoty v neděli 2. srpna 1987 v lesní rezervaci Grove No. 1 na Des Plaines Ave. a 29. ul. v North Riverside a na Dnu českých katolíků v chicagském Velehradě

v neděli 4. října.

Poutní zájezd na Holy Hill bude včas oznámen v Hlasu národa a v kostele.

Do té doby, Vaše a Vaše drahé, Panna Maria opatruj, ať se ve zdraví sejdeme.

Vděčně

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.

KONCERT NEJNOVĚJŠÍHO EXULANTA WALDEMARA MATUŠKY V CHICAGU

Známy československý zpěvák a kytarista Waldemar Matuška se svojí ženou - rovněž populární zpěvačkou - Olgou Blechovou, zvolil počátkem letošního roku pobyt ve svobodném světě a po obdržení amerického azylu žije nyní na Floridě.

Po několika zdařilých vystoupeních na Floridě a Nashville, TN., pořádá umělecké turné po krajanských střediscích ve Spojených státech a v Kanadě. V rámci tohoto turné vystoupí se svojí ženou Olgou také v chicagské oblasti a sice

V NEDELI 31. KVĚTNA t.r. ve 4 hod. odpoledne v Auditoriu Park Junior High School, severozápadní roh Ogden a Brainard Ave. v La Grange, IL. Na programu budou české, moravské a slovenské národní písně a jeho typické písně z působení v divadle „Semafor“; zejména pak ty z Pražského jara 1968.

Bude to jistě pěkné kulturní odpoledne, které uspokojí každého návštěvníka.

Vstupné je \$10.00 za osobu. Předprodej vstupenek je u Weber Travel Agency, 6805 W. Cermak Rd., Berwyn a u Miro's Delicatessen Shop, 314 W. Ogden Ave., Westmont, IL.

Zveme celou naši krajanskou veřejnost k hojně účasti.

Sdružené čs. organizace metropolitního Chicagu.

POZVÁNÍ

Odbočka Československé národní rady americké dr. Milada Horáková a Západní předměstí koná schůzi

10. června 1987

ve 12:30 v poledne

v restauraci „Klas“, 5734 W. Cermak Rd. Cicero, Illinois.

Program:

Oběd na počest našich dobrovolných pracovníků, kteří patří do odbočky dr. M. Horáková a Západní předměstí; Krátká schůze a volba úředníků.

Objednávky na oběd volejte O. Kovářovou od 9 - 12 dopoledne ☎ 656 - 1117, nebo večer domů ☎ 442 - 7115 - nejpozději do 5. června 1987.

Vlasta Vrázová, předsedkyně
Bláží Čiháková, tajemnice

DOPORUČTE
Hlas národa

SVÝM
PŘÁTELŮM
A ZNÁMÝM

Kašpárkovo
loutkové divadélko.

v sobotu 30. května 1987
ve 4 hod. odpoledne
v Masarykově škole

5701 W. 22nd Place Cicero, Ill.

Má poklonka, nazdárek,
klani se vám Kašpárek!!

U.S. Savings Bonds ★
America's favorite
way to save!

DOBA VELIKONOČNÍ

SEDMÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Dobrotivý Bože, vyslyš naše pokorné prosby: — jako věříme, že Spasitel lidského pokolení je s tebou ve slávě, — tak at' cítíme, že je podle svého slibu s námi až do konce času. — Neboť' on s tebou v jednotě Duha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 1, 12-14)

Když byl Ježíš vstát do nebe, vrátili se apoštolové do Jeruzaléma s hory, které se nazývá Olivová. Je blízko Jeruzaléma, jenom na sobotní den cesty vzdálená.

A když přišli zase do města, vystoupili do bohožjí místnosti, kde bydleli: Petr a Jan, Jakub a Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Horlivce a Juda, Jakubův bratr. Ti všichni jednomyslně setrvali v modlitbě spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PETRA (1 Petr 4, 13-16)

Milovaní! Radujte se, že se stáváte účastni utrpení Kristových, abyste také mohli radostně žít, až se slavně ukáže. Když musíte snášet urážky pro Kristovo jméno, bíse vám, neboť' Duch slávy, to je Duch Boží, spočívá na vás. Když někdo s vás trpí, nesmí to být proto, že zavraždil nebo okradil, že někomu ublížil nebo že se mýchal do záležitostí druhých lidí. Trpí-li však, že je křesťan, za to se stydět nesmí; spíše at' Boha volá, že nosí to jméno.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 17, 1-11a)

Ježíš porvedl oči k nebi a řekl: "Otče, přišla má hodina. Oslav svého syna, aby Syn oslavil tebe, stejně jako jsi učinil, když jsi mu dal moc nad všemi lidmi, aby vše, co jsi mu dal, dal jim: život věčný. A život věčný je v tom, když poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista.

Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokončil dílo, které jsi mi svěřil. A nyní ty, Otče, oslav mne svou slávou, kterou jsem měl a tebe, dříve než byl svět.

Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi ze světa dal. Byli tvoji a máš jsi je dal: a tvoje slovo zachovali. Nyní poznali, že všechno, co jsi mi dal, je od tebe; neboť' slova, která jsi mi dal, dal jsem jim a oni je přijali. Vpravdě poznali, že jsem od tebe vyšel, a uvěřili, že ty jsi mě poslal.

Za ně prosím. Ne za svět prosím, ale za ty, které jsi mi dal, neboť' jsou tvoji; a všechno mé je tvé, a co je tvé, je moje. V nich jsem oslavem. Již nejsem ve světě, ale oni jsou ve světě, a já jdu k tobě."

Miroslav Kusý:

NÁBOŽENSKÁ OTÁZKA

Na rozdiel od Čechov sú Slováci vo svojej podstate ešte stále katolíckym národom. Sú ním v dlhohodobej historickej kontinuite a neprišli teda v tom ohľade takými kvalitatívnymi dejinnými zvrtními ako Češi (hustiské revolučné hnutie, Biela Hora, násilná rekatolizácia), ktoré by ich boli priviedli k obdobnej prevažujúcej náboženskej vlačnosti národa ako celku. V tomto (snáď' jedinom) ohľade sú Slovákom dokonca bližší Poliaci než Češi (zaujímavé iba je, že tento faktor nikdy nehrál nejakú dôležitejšiu úlohu v ich vonkajšej orientácii).

V procese homogenizácie moderného národa sa síce do značnej miery transformuje aj táto náboženská otázka, čiastočne snáď' i ustupuje do pozadia (ako napr. ukazujú sociologické výskumy), avšak za istých okolností, sa z nej vždy znovu môže veľmi ľahko stavať pálcivý problém: zvlášť' v podmienkach totalitného režimu s programovým násilným šírením ateizmu.

Pri formovaní „slovenského fenoménu“ môžeme vidieť zhruba tri fáze podielania sa náboženskej otázky na tomto procese:

1. Pred rokom 1948, tj. pred uchopením moci komunistami, náboženská otázka síce vstupuje do „slovenského fenoménu“ ako isté jeho špecifikum, nestáva sa však predmetom sporu a jeho nejakého zvláštneho riešenia: národný útlak nie je ani za Uhorska, ani za prvej republiky sprevádzaný náboženským útlakom. Nationalistické hnutie vedúce k

vzniku Slovenského štátu, síce vo svojej argumentácii operuje aj „bezbožnosťou Čechov“, avšak ani ono nemôže tento argument využiť k dokázaniu nejakého špecifického náboženského útlaku z českej strany: na druhej strane následný Slovenský štát sa síce priamo viaže na svoje proklamované katolícke základy, avšak táto proklamácia je u národa zasa spätne veľmi citel'ne oslabovaná a dehonosťovaná jeho vazalstvom k Hitlerovi.

2. Po roku 1948 začínajú na Slovensku tvrdé náboženské perzekúcie - akých obdobu v Čechách v takom rozsahu sotva možno nájsť'.

Tieto perzekúcie sú zamerané predovšetkým proti katolíkom, jednak preto, že ich úlohou má byť „vysporiadať sa“ s ideológiou a predstaviteľmi Slovenského štátu, čo najviac ho aj touto cestou kompromitovať' v očiach národa; a jednak jednoducho preto, že ide o dominantné náboženstvo, teda o najdôležitejšieho ideologického protivníka. Vďaka asymetrickému modelu sa však v národnom povedomí tento náboženský útlak veľmi úzko viaže na národný útlak, stáva sa jeho súčasťou, ba často aj jeho hlavným znakom, symbolom: tým viac, že tu ide o boj so špecifickým katolicizmom a jeho prejavmi.

3. Po vzniku federácie je síce prevážna väčšina vlastných národných požiadaviek Slovákov saturovaná, neuralgickým bodom tu však naďalej zostáva práve náboženská otázka: boj totiž federáciu nijako neobmedzuje. Naopak, v poslednom období sa naďalej stupňuje (v súvislosti s Poľskom, poľským pápežom, aktivizáciou veriacich u nás) a

náboženský útlak nadobúda nové formy. Rozdiel je iba v tom, že už nie je - ani v slovenskom povedomí - priamo spojený s národným útlakom a tak začína vystupovať' vo svojej vydelenej, čistej podobe. Ani v tejto podobe ho však nemožno zaradiť' niekam mimo „slovenský fenomén“: náboženská otázka naďalej tvorí jeho neoddeliteľnú súčasť, jeho špecifický prejav.

Ako vieme, režim sa od začiatku snaží terorizovať' veriacich všetkými možnými spôsobmi: plným podrobením si legálnej cirkvi, likvidáciou reholí, obmedzovaním a sťažovaním náboženskej výuky a výchovy detí, kontrolou a obmedzovaním náboženských obradov, bránením v publikovaní a šírení náboženskej literatúry, obmedzovaním a kontrolou výchovy nového kňazského dorastu, hrozbou odňatia „štátneho súhlasu“ nevyhnutného pre legálny výkon kňazského povolania, perzekcovaním veriacich, ktorí sa verejne hlásia k svojej viere, atď'.

Ak teda boli na Slovensku od samých počiatkov „diktatúry proletariátu“ nejaké objektívne predpoklady pre vznik „paralelnej polis“, boli to práve v tejto náboženskej sfére. Takáto tajná „Božia obec“ tu preto aj veľmi čoskoro vznikla a začala suplovať' a doplnať' legálnu cirkev všade tam, kde táto nestačila alebo nemohla či nechcela pôsobiť'. Vznik federácie na fungovaní tejto tajnej cirkvi nič nezmenil, pretože ani touto skutočnosťou sa nič nezmenilo na samotnom náboženskom útlaku.

Ak je teda v Čechách tajná cirkev iba jednou zo súčastí českej paralelnej kultúry, ktorá má vo svojom celku podstatne širšie (než čisto náboženské) horizonty, na Slovensku táto tvorí nepochybne ešte stále dominantu slovenskej paralelnej kultúry, pokiaľ' ju posudzujeme z celonárodného hľadiska. K tejto tradičnej dominante sa až v poslednom období pridávajú v slovenskej paralelnej kultúre aj drobné ostromečké iných aktív, hlavne mládežníckych (ineditné literárne časopisy, výtvarníci a pod.) (Vyšlo bez vedomí autora v dvomestníku Studie č.104 - 106)

Pravidelne české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal

Savings and
Financial Services

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700
4830 W. Cermak
656-1770
Riverside
40 E. Burlington
442-9700
Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300
LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400
Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800
Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990
St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100
Naperville
1001 S. Washington
420-1001
9 E. Ogden Ave.
420-8000

LÉKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCI TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281

Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.P.H.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland“
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM“,
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

Informace z oblasti církevní politiky v okrese Nový Jičín

V poslední době dochází za rostoucího tlaku imperialistické diverse k soustavnému znečištění náboženství a citů věřících k šíření protisocialistických nálad, útokům na údajné potlačování lidských práv v zemích reálného socialismu, zvláště v Československu.

Zahranční dezinformační prameny se snaží slavit církev do role mluvčího mas, bojovíka za lidskou důstojnost. Politicky perspektivně je tu záměr vytvořit z církve potencionální politickou opoziční sílu použitelnou za vhodných podmínek. Přitom náboženství má i nás doma značně velkou sociální základnu a v podmínkách socialismu je propagováno legálně.

Snižování religiozity se v celém komplexu politických souvislostí jeví jako významná součást boje proti antikomunismu. Církev selhává při jeho tažení proti socialismu a komunismu, stále důležitou úlohu. V našich podmínkách jde především o křesťanské církve a z nich na prvním místě o církev římskokatolickou jako nejpočetnější a nevlivnější.

Některí naši občané doposud setrvávají různou měrou pod vlivem některé z osmi církví, které v našem okrese legálně působí:

1. římskokatolická
2. českobratrská evangelická
4. československá husitská

4. pravoslavná
5. adventisté sedmého dne
6. církev bratrská
7. bratrská jednota baptistů
8. křesťanské sbory

Kromě nich roztroušeně působí nelegální sekta svědků Jehovových s několika centry v okrese.

Pastorační činnost církví stoupá úměrně s tím, jak postupuje odklon od náboženství u nových generací a jak se prohlubuje všeobecná krize náboženství u nás i ve světě, zejména po 2. světové válce.

Církev, hlavně římskokatolická, horečně modernizuje formy a metody své práce a snaží se do aktivního náboženského života angažovat co nejvíce laiků - pokud možno mladých.

Vydatně tomu napomáhají zahraniční sdělovací prostředky, které značně rozšířily vysílání s náboženskou tematikou a nebývalé je zpolitizovaly. Kromě Rádia Vatikán je to Hlas Ameriky, BBC, řada vysílaců v NSR, Monte Carlo a jiné.

Církev u nás (i v okrese) v duchu této situace se snaží oživovat zašlé tradice, např. poutě, zájezdy, úprava bohoslužeb, rozšířit vliv církevních akcí na další občany (návštěvy různých akcí, birmování, pohřební mše apod.), získávat děti a mládež (kostelní zpěvácké sbory, rozšiřování počtu ministrantů, lektorů, nábor do bohosloví apod.). Výjimkou nejsou ani pastorační návštěvy v rodinách a v nemocnicích.

Důležitým ideovým požadavkem současnosti je požadavek

zvýšení působnosti na děti a mládež v duchu vědeckého světového názoru (neboť církev po své linii činí totéž, vytvářejí a podmaňují veřejné mínění, že zbožnost a její projevy jsou mladým lidem ku prospěchu, ba dokonce nezbytné, aby vůbec byli řádnými občany). Mládež ve věku 13-18 let tvoří také absolutní většinu birmovanců.

V církevně politické oblasti jde o sledování a omezení snah a prosazení politického klerikalismu, neboť duchovní často působí prostřednictvím důvěryhodných a vzdělaných nebo vhodně situovaných laiků.

Tak zvaný Svatý rok 1983-84 a na něj navazující Metodějský rok 1985 měly být silným impulsem pro upevnění pozic náboženství hlavně v rámci římskokatolické církve. Výsledky byly rozdílné podle stupně lokální religiozity. Vatikánská snaha po znovupokřesťanění společnosti, která stále viditelně spěje k ateismu, směřuje do soukromí, do rodiny. Nabádá zintenzívnit náboženský život v rodinách, požaduje křesťanský příklad rodičů pro děti.

Církevní obřady představují doposud pro určitou část dospělých a mládeže domnělou, skutečnou nebo podmíněnou potřebu (vliv příbuzných, veřejnosti apod.).

Orgány národních výborů a složky Národní fronty by se měly více soustředit na vhodné protiakce nenáboženské povahy v duchu pokrokových společenských tradic: mírové tábory, dožínky, soutěže sportovní, turistické, branné atd.,

predevším o sobotách a nedělích, při práci s dětmi a mládeží více využívat besed, přednášek, soutěží, her, exkurzí apod. s přírodovědnou tematikou a nenásilným ateistickým nábojem.

Výsledky v ateistické výchově se snáze dosahují tam, kde ideově správně a účinně působí na veřejnost občanskospolečenský faktor, složky NF, sbory pro občanské záležitosti a kulturní instituce, za soustavného stranického vedení a ovlivňování.

Sbory pro občanské záležitosti mají zcela specifickou a nezastupitelnou funkci v procesu snižování religiozity v našem okrese. To proto, že cílů ateistického působení nedosahují pouze racionálními argumenty, ale v rovině pozitivního citového působení krásou a podmanivostí samotného aktu. Tuto oblast ideového působení nutno hodnotit jako jednu z neúčinnějších forem masové politické práce.

Je nezbytné, aby zejména závody a podniky zvýšily svůj zájem a podíl na vysoké ideové a umělecké hodnotě všech občanských obřadů (hlavně smutečních), za kterou SPOZ odpovídají.

V současné době zastřené ideologické konfrontace je třeba věnovat maximální pozornost všem působivým nástrojům ideové a kulturně výchovné činnosti. A ovšem jejich stranickému řízení a soustavné pozornosti orgánů strany.

Omezování ideového vlivu církvi a snižování religiozity se jeví jako významná oblast v komplexním boji proti antikomunismu, v jehož duchu západní imperialistická centra soustavně a stále více zneužívají náboženství jako destabilizačního faktoru v zemích reálného socialismu (např. v Polsku). Pod záminkou boje za lidská práva, za údajně omezenou náboženskou svobodu, za realizaci tzv. „přirozeného práva“ hlášeného církvi se velmi bezohledně prosazuje politická stránka věci: protisocialistický klerikalismus ve všech formách.

V ZO KSČ dosud není všude zcela doceněna důležitost této problematiky, což se odráží v nesystematické činnosti a v tom, že ZO KSČ církevní problematiku dosud redukuje na jednosměrné přijímání informací, což v současné době nepostačuje. Získané poznatky ukazují, že bude třeba přistupovat k církevně politické problematice a vědeckoateistické výchově komplexněji, se znalostí situace v místě.

Bude kladen důraz na to, aby obecné problémy byly kon-

kretisovány ve vlastních podmínkách, stanovena odpovědnost za seriózní informovanost orgánů v této oblasti a prováděla se pravidelná kontrola účinnosti vlastních opatření.

Ta zpočívají v linii okresní konference i XVII. sjezdu strany zejména v těchto okruzích:

- prověřit situaci v okruhu působnosti ZO KSČ, ujasnit si, jak ve skutečnosti ZO ovlivňuje církevně politickou situaci v místě, jak směřovat na tomto úseku masovou politickou práci (aspoň jedenkrát ročně probrat, svěřit a zhodnotit ve výborech a na členských schůzích);

- osvěžit občas komunistům mysl o síle výchovy k vědeckému světovému názoru, vštípit členům strany vědomí odpovědnosti za výchovu svých dětí v rodinách;

- prostřednictvím místní politiky strany ovlivňovat i nestranickou veřejnost v duchu vědeckého světového názoru a ateismu;

- využít stranického vzdělávání a politických aktualit v boji proti náboženství a politickému klerikalismu;

- výrazněji proniknout v přednáškových cyklech a besedách do SOU a středních škol za pomoci ideologické komise, KSČ a učňovské sekce v rámci působení na mladou generaci;

- věnovat zvýšenou pozornost nábožensky exponovaným laikům v obvodu působnosti ZO KSČ, omezovat jejich vliv ve složkách NF, SPOZ, v občanských výborech;

- dosáhnout dalšího poklesu religiozity, hlavně u mladé generace dělníků a inteligence (studentů), stanovit reálné cíle v rámci volebního programu pro SPOZ v jednotlivých místech s ohledem na lokální situaci;

- zintenzívnit nenásilnou, ale trvalou ideologickou ofenzivu. Přitom se vyhýbat administrativním metodám, ale klást důraz na soustavné ideové působení.

VROUCÍ VZPOMÍNKA

Jak ten čas letí! Už tomu bude rok, co si všemohoucí Bůh najednou k Sobě povolal po delší nevléčitelné nemoci moji drahou manželku

ANIČKU KOJECKOU

ještě ve středním věku, kdy jsme si dělali tolik docela střízlivých plánů na společný životní podzim.

V sobotu 30. května 1987 budou naše pravidelné české bohoslužby v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatoňorské v Ciceru obětovány za spásu její lidsky krásné duše.

Všem, kteří ji znali a kteří si na ni v modlitbě vzpomenu se mnou, z hloubi srdce děkuji.

Oldřich KOJECKÝ, ovdovělý manžel.

MAIL ORDER NOVINKA

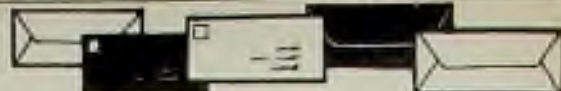
Přímý export

z Československa. Chodská keramika v pestrých barvách nebo pouze modrý styl.

Napište si na lístku o katalog s ceníkem.
Nikde jinde tak lacino nenakoupíte!

J. KETTNER
ENTREPRISES
27 W. 209 Chartwell Dr.
Winfield, IL. 60190

DOPISY našich čtenářů

**Chatham - Ontario
Kanada**

Z osady sv. Antonička

Co je u nás nového: Čas leti jako voda a nežli se nadáme jest rok našeho žití jenom: vzpomínkou. Práve před týdnem nám zemřela zase jedna věrná krajanka paní Terezie Vajdíková, vdova po zesnulém a všem velmi dobře známém Tony Vajdíkově, který byl mezi zakladateli naší svatoantonínské osady. Po čtyřleté vážné nemoci ji Bůh vysvobodil a povolal k Sobě. Kéž odpočívá v pokoji. Dokud byla zdravá, tak vždy houževnatě pracovala k dobru osady: čistila kostel, zdobila oltáře a vždy všestranně pomáhala našemu panu faráři.

Náš osadní výbor má teď plně ruce práce. Bude se barvit kostel uvnitř, též plánujeme vymalovat osadní sň, opravit venku před kostelem kamenné terasy, nasázet nové ruže, a na ten náš

malý kopeček se budou sázet různé květiny, aby ten náš patron sv. Antoniček měl radost z toho, že je mezi námi ještě hodně věrných osadníků, kteří dbají o to, aby bylo vše v pěkném pořádku, jak se sluší a patří na posvátná místa.

Zveme Vás, milí krajané, z blízka i z dále - na naši blízkou pout! Přijďte k nám do Chatham! Sv. Antoniček volá: „Pojďte ke mně „všeci“ jako k svému otci - křest'ané rozmilí!“
V sobotu 13. června v 7 hodin večer bude slavná mše svatá k uctění Panny Marie Svatohostýnské.

Po mši svatě se opět sejdeme v „Kinsmen Auditorium“ při lidové slavnosti zpěvu a tanci, k nimž nám bude vyhrávat naše výborná kapela Pavla Konečného.

V neděli 14. června v 10 hodin ráno započneme se slavnostním průvodem s Nejsvětější svátostí, s hudbou a zpěvy tradiční slav-

nosti Božího Těla a pak hned započne slavná mše svatá pod širým nebem před kostelem s českými zpěvy, s českým a anglickým kázáním, které bude mít náš oblíbený rodák z Moravského Slovácka Otec Petr Esterka z Minnesoty.

Po mši svatě se opět sejdeme v té velké síni „Kinsmen Auditorium“ na společný oběd. Po obědě začne národopisný program pro pobavení: zpěvy - tance - malé i velké děti, mládež z blízka i z dále. Nakonec bude taneční zábava pro všechny až do večera.

Za osadu sv. Antonička v Chathamu volá Vám všem "Na shledanou" a Zdař Bůh

Váš Jožka Sysel.

★

Zbraslavské vzpomínání

Třetího června 1297 byl založen cisterciácký klášter na Zbraslavi, v malebném místě na soutoku Berounky s Vltavou.

Jako mnoho podobných míst, byl vypleněn za válek husitských, téměř zničen tento bývalý dvorec, později klášter s chrámem. Na původní sloh nás upomíná již jen jediné gotické torzo - brána pod zámeckou věží. Přestože neznáme tehdejšího stavitele, pokloníme se mu v hlubokém obdivu, čteme-li uznání Aeneáše Sylvia Piccolominiho, pozdějšího papeže Pia II., který píše, že Zbraslav byla dílem znamenitým. Dovědějí to také plány nalezené roku 1850 v makovici kostela v Horních Mokropsích - zůstaly totiž zachovány v překresbě F. Lorence z roku 1854. Byly vyhotoveny buď podle plánů ještě starších, nebo vznikly na počátku 17. století jako rekonstrukce gotického chrámu a kláštera, jehož rozvaliny tenkrát ještě stály. Podle nich měl kostel Panny Marie podélné čtyřlodi o dvanácti křížově klenutých polích, širokou

křížovou loď a trojlodní, přímo uzavřený chor s jedenácti do stavby vtaženými kaplemi. Na severní straně podélné lodi byl ambit, obklopený na východě a straně severní budovami konventu, dostavěnými roku 1327.

Z původního stavu na nás však nezbylo nic.

Ačkoli se Zbraslav kromě zámku neponosí jinou velikou pozoruhodností, přece se o městu hovořilo při závodu Zbraslav - Jíloviště. Závod automobilů už se léta nekoná, přestali jsme ho pořádat. Na Zbraslavě se si osud ale nepřivstaf. Klidně si vystavěli zájezdni hotinec s hotelem a koukali se, jak pěkně plyne čas po vodě ohou řek v záhumní okrajových domků. A ještě si vypěstovali Jaroslava Vejvodu a dodali mu z místního pivovaru dostatek sudů, které on vlastnoručně vyvalil do světa. Proslavil nejenom českou polku, nýbrž i sudy na všech kontinentech, na nichž se válčilo po šest let.

Večtku se Zbraslav dlouhý čas spokojovala s přílivem letního a výletního ruchu. Budovala svou budoucnost po kapičkách, je tak řečeno selfmademanem mezi našimi městy. A právě proto ji za pár desítek roků pohltí Praha, jestliže nezakotví už dříve v luně radotinském. Zaplakali bychom všichni nad skolem samostatné Zbraslavě, druhdy cite královského.

Rekl jsem královského? Pak je to v pořádku. Málem bych se zapovídal a nechal uplavat nezbytný atribut po vodě Vltavě nebo Berounky.

Počátek Zbraslavi spadá do dávnou již uklidněného chaosu nad vodami, nicméně ranni mlhy se tu převalovaly jako dnes, ve dne na něj svítilo sluníčko a v noci Luna s hvězdami tenkrát čistějšími, než dneska. Také nebylo vulkanických prachů, bývala úžasná, dokonalá viditelnost - a ryby. Lidičky, za takových nocí

musely brát ryby! Kdepak, už je pozdě, pánové, pozdě jste si vzpomněli na dávné rybí sjezdy u Zbraslavi, že tu pořádáte rybářské závody. Pro vás museli zregulovat břehy, aby vám líp utíkalo čekání na jednu zatrápenou mřenku.

Však vlivem této navigace sem přestal jezdit král, poněvadž by mu po kamení drkotala hlava, až by pozbyl vší úcty.

Vymazal Zbraslav ze svých cílů také proto, že se poněkud změnil stav zvěře. Zbraslav neměla ani za králů pralesy, nicméně zvěře bylo dost a dost. Pak se poměr fauny a humanity postavil na hlavu: kolik někdy zvěře, tolik dneska lidí. Co nestačil vyhubit kráť a jeho střelci, zplundrovali později čaťtí junáci.

Původně církevní majetek, přešla Zbraslav za vlády Přemysla Otakara II. do rukou královských a proměněna v lovecký zámeček, jehož puvabná poloha přivedla Václava II., aby zde na konci 13. století založil konvent s kostelem.

Zde se historik domnívá, že došlo k realizaci pohnutky podivuhodné. Mohla to být buď myšlenka na smrt panovníka samotného, ale stejně třeba zapůsobila skutečnost zachráněného života - případně výčitka svědomí za odsouzení a popravu otčima, Závise z Falckneštejna. Dlouho tehdy bylo hledáno místo plně vyhovující, až volba padla na Zbraslav. Základní káme byl položen v uvedeném dni a ozdoben zlateným nápisem: Jesus Christus.

Jak tato slavnost vypadala, víme, neboť nám ji namaloval pan V.V. Reiner na stropě královské síně, byt' o několik set roku později. Máme aspoň představu. K zakládající slavnosti byl totiž zvolen okamžik, který si dost dobře neumíme již představit: den po slavné králově korunovaci. Konala se o svatodušních svátcích. Sama o sobě budila údiv celé střední Ev-

NEZAPOMEŇTE NA TATINKA
na Den otců 21. června. Máme blahopřejné listky v češtině, slovenštině, angličtině a jiných řečích.
Také najdete u nás vhodný dárek, který ho jistě potěší. Ku příkladu máme rekord nebo kazetu VESELKA „Nad Lužnicí svítá“, nahráno českou dechovou hudbou, která nedávno účinkovala v našem okolí.
Cena stereo rekordu \$7.98, poštou \$9.98,
kazeta \$8.50, poštou \$10.00.
Kazety české a slovenské ve velkém výběru, pište si o seznam. Též na přání rozesíláme seznam rekordů nebo českých knih.
Znovu máme na skladě mlýnky na maso ve třech velikostech: číslo 5, \$28.50, poštou \$33.50,
číslo 8, \$30.50, poštou \$36.00,
číslo 10, \$34.50, poštou \$40.50.
Dřevěné struhadlo na zelí, délka 20 inčů, \$29.95, poštou \$34.95.

Máme českou, moravskou a slovenskou keramiku, křišťálové sklo z Československa a jiných zemí, 4711 kolínskou vodu z Německa, české granáty, růžence, šátky na hlavu, ozdobné kapesníky, kuchyňské potřeby, výborné bonboniery ze Švýcar a Německa, čokoládové kafičko s rumovou příchutí, z Československa plátěné soupravy na stůl, české knihy a jiné zboží.

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 zaslali o 7¢ více na státní daň.
Vyřizujeme rychle a spolehlivě
Tuzexové zasilky do Československa

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.
Zástupce
Tuzex
dárkové společnosti do Československa.
Obchodní hodiny: Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V neděli zavřeno.

DO KRAJANSKÉHO NEW YORKU A OKOLÍ
Z dřívějšího „Cephalonia Restaurant“ na rohu 31. ulice v Astorii, N. Y.
je nyní
ČESKO-POLSKÁ RESTAURACE
BESEDA SLOVANŮ
Čechů, Slováků, Podkarpatských Rusínů, Poláků, Ukrajinců a Jihoslovanů.
Na jídelním listku máme všechny slovanské speciality - kdo si co poručí.
Americká i importovaná piva, vína a likéry.
Velmi vhodné místo pro rodinné události - svatby, křtiny, narozeniny a přátelské besedy.
SRDEČNĚ VŠECHNY ZVE hostitelka Jarka

Cleveland, Ohio News MONTHLY
Chicken or Pork & Dumpling Dinners to Support this Fine Historical Hall & Social Center
Food 5:00 - 7:00 P.M.
Dinner Music by Joe Novak
Reservations Mary Krakora
☎ 351 - 5472
May 27th August 26th
June 24th Sept. 23rd
July 22nd October 28th

ropy především pro nádheru, rozvinutou k potěše nesmírného počtu hostů. Zbraslavský kronikář zaznamenal, že pice byla vydávána pro jedno sto devadesát tisíc koní! Není tudíž divu, že na Zbraslav padla záře pražských slavností zde vreholicích. Však nejenom velkou účastí hostů, ale i pasováním dvou set čtyřiceti slechtických jinochů na rytíře.

Již pět roků dříve, podle listiny z 10. srpna 1292, odevzdal král Václav II. Zbraslav dvanácti cisterciákům a nadal hospodářskou fundací jejich nové sídlo: 400 hřiven stříbra a rozsáhlé pozemky nejen v okolí, ale až u Lanškrouna, poblíž České Třebové a kolem Ústí nad Orlicí. Královská náklonnost ke Zbraslavi se projevila také k ustanovení Mariánské svatyně za pohřebiště panovnícké rodiny. Hodlal se sem uchýlit sám král, až povinnosti převezme jeho syn, leč náhlá Václavova smrt záměry zkřížila. Chrám ani klášter nebyly ještě dobudovány, když sem byl pochován 21. června 1305. Jim vymřel rod a stavba oddálena na dlouhá desetiletí. Teprve po smrti Elišky Přemyslovny (1330), jež zde byla pohřbena, byly obě budovy dostavěny. Odtud také slavný zbraslavský opat Konrád připravoval převrat proti Jindřichovi Korutanskému ve prospěch Lucemburku. Sem, na Zbraslav, vedly první kroky markraběte Karla po návratu z Francie, aby se poklonil u hrobu své matce. Byl sem pochován i Václav IV., jenž za života pokračoval v podpoře Zbraslavi podle zvyku i obliby svého otce. Tím však skončila první slavná epocha zbraslavského kláštera.

Husitské bouře proměnily budovy v sutiny, jež za ubohého života přežily do třicetileté války. Tak nadlouho zjištěný čas p-ochopitleně klášteru nepřidal ani na krásu, natož na vzhledu. Teprve v druhé půli 17. století, v klidu a míru, počala jeho slavná obnova.

Po shromáždění finančních prostředků začato s výstavbou r. 1716 a až po dalších čtrnácti letech uvedl opat Tomáš Budecius sbor mnichů do nového domova. Stalo se tak ve výroční den založení kláštera, 3. června 1732. Když pak byla dokončena i prelatura, přijal klášter ve svých zdech první a poslední českou panovnici,

Marii Terezií. K její návštěvě došlo v červnu 1743.

To už byl klášter vyzdoben i uvnitř bohatými štukami, obrazy a freskami, jakož i sochami současných umělců nejzvučnějších jmen. Sláva obnovené Zbraslavi však netrvala dlouho. Císařským dekretem Josefa II. byl klášter zrušen 24. září 1785. Cisterciáci museli klášter opustit již 2. prosince. Toto osvědčení rozhodnutí přivedlo na Zbraslav poměry, plně vystižené jediným slovem: pohroma. Kulturní bohatství po staletí shromažďované bylo zčásti rozebráno, dílem prodáno v dražbě. Knihovna a archiv i fyzikální instrumenty se dostaly do různých ústavů, obrazy, mezi nimiž byly podobizny českých králů, rozprodány, neznámo komu a kam. Ve vyklizené budově zbyly jen štuky a obrazy na omítkě. Objekt byl zakrátko změněn v cukrovar (1787-1802), pak v rafinerii cukru (1812-1875). Dále se zde vyráběly různé chemikálie a mýdlo, dokonce i broky! Prelatura se stala brzo potom na krátký čas sídlem knížete Bedřicha Krafta Oettingen - Wallersteina, vlastního zbraslavské panství od roku 1825. Upadek klášterního objektu byl však strašlivý.

Ku znovuvzkříšení Zbraslavi došlo teprve v roce 1910, kdy panství koupil český průmyslník, mecenáš umění Cyril Bartoň z Dobenína.

Barokní obnovu kláštera započal architekt Giovanni Santini, proslulý tvůrce klášterních kostelů v Želivě, v Sedlci u Kutné Hory a zvláště pak v Kladrubech u Stříbra. Jeho díla jsou okouzlivým spojením baroka s gotickými motivy. Santini však roku 1724 zemřel a v jeho libežním díle pokračovat neměně proslulý pražský architekt Fr. Max. Kaňka za honorář jednoho sta rýnských ročně, což se rovná zhruba 10-12 tisícům meziválečné koruny. Vedle Santiniho a Kaňky působili na obnově také malíři Reiner a Palko, štuky jsou dílem sochaře T. Soldatiho. Za společné práce mnoha umělců a řemeslníků vyrostlo dílo chlouby nejen cisterciákům, nýbrž celé zemi.

Vlastní a poslední obnovitel kláštera, rytíř Cyril Bartoň z

Dobenína, zahájil rekonstrukci r. 1911. Již za Wallersteina byl vyklizen konvent, odbourán tovarní komín, želez, strážník i kostel sv. Jana Křtitele v gotickém slohu. Patrně neměl cenu větší, než jako skladiště či seník.

Obnova provedena dle plánů architekta Dušana Jurkoviče. První byla dokončena úprava prelatury - dnešní zámeček - pak konvent dle návrhu architekta prof. dr. Aloise Čenského. Teprve po I. světové válce však došlo k restauraci nejceněnějších uměleckých památek na Zbraslavi, v budově klášterní: za vedení odborníků památkového úřadu byly obnoveny vyhouvané klenby, drahocenný štukový strop a Reinerovou freskou v královské síni prvního patra byl podčlhyec, narovnan a vyčištěn. Odborné péče se pak dostalo i ostatním místnostem, načež byla obnovena Palkova freska v bývalém večeřadle.

Fresky obnovil a konservoval malíř Max Duchek, strop se štukami oživil sochař Jindřich Capek. Současně byl opraven i kostel sv. Jakuba v krásném barokním interiéru.

Všechny tyto práce, při nichž bylo v letech 1924-1925 zaměstnáno na tři sta pracovníků, prováděl stavitel ing. Otakar Nypl. Tak byl po stu a čtyřiceti letech obnoven umělecko - historický poklad, nepochybně jeden z předních v české zemi. Na církevní počátky slavného místa už se nevzpomíná...

Do komplexu budov je vklíněn kostel jakubský, na pohled stavba nenápadná. Vnitřek zato hostů bohatý a krásný barokní interiér. Na hlavním oltáři ze sliveneckého a radotínského mramoru je veliký obraz Nanebevzetí Panny Marie od

Itala Piazzettiho, v jižním přístavku k boční lodi je situován oltář s proslulým obrazem zbraslavské Madony, na stěnách doplněn obrazy P. Brandla: Narození Páně a Klanění Tří králů. V severní boční lodi je kaple s oltářním obrazem sv. Bernarda od Ignáce Platzerera a z jeho dílny.

V nejnovější době sem byl umístěn Štursův památník Přemyslovců. Postavu Přemysla orače převyšuje stylizovaný oblak se třemi schránkami. V nich jsou údajně lebky královny Elišky a posledních panovníků slavného rodu.

Zakladatelem kláštera a jeho syna připomíná epítal z I. poloviny 17. století. Je zde zmínka o Václavu II. a jeho synovi, toho jména třetím, avšak historie uvádí, že Zbraslav se stala místem posledního krále Václava II., královny Elišky a nešťastného panovníka před zkázonosnými bouření, Václava IV.

V kostele je dosud cenná a překrásná práce rezbářská jak v bohatě zdobeném pershytáři, tak na lavicích v lodi, dvě staré fresky v zadní části, odkryté za Dobeninovy restaurace malířem Eislerem. Týž ozdobil západní stěnu rozsáhlou freskou (s podobou své manželky), jež však nezapadá v jednotlivý celek s ostatní výzdobou.

Nejposlednější náplně se dostalo zbraslavskému - již pouze - zámku v roce 1940, kdy poslední soukromý majitel Bartoň zapůjčil část prostorů Národní galerii,

kteřá sem umístila sbírku moderního českého sochařství - přesněji: od Myslbeka dál.

Moderní galerie, založená r. 1902, získala trvalé místnosti v rámci Národní galerie. Původně živořila ve Wichlově pavilonu u Stromovky, zbudovaném pro Jubilejní výstavu, kterou později upravil Jan Kotěra pro stanovený účel. Když pak ve dvacátých letech získal stát pozůstalosti zakladatelů české sochařské moderny (Myslbek, Schnirel a Štursa), umístil je na dlouho v prostorách bývalého kláštera bl. Anežky v Praze Na Františku, kde truchlily, deponovány před zraky veřejnosti.

Základem zbraslavské sbírky také je dílo Myslbekovo a Štursovo, však zaobírat se jimi již nepřichází na tomto místě.

Co ještě zbývá?

Určitě říci, že když člověk přichází častěji na stálo exposici, ani jedenkrát neopouští výstavní sál bez niterného zaujetí některým dílem, do té doby záhadné mu unikajícím. Tentokrát, naposled před čtvrt stoletím to v mém případě nebyl gigant Myslbek a jeho následovníci nejbližší. Zaujal mě Pokorný svým Uřízováním, zvláště antikvisujícím vyjádřením nedobovým. „Výjev na Kalvarii“ mne uchvátil bezeslov. A Dvořákova „Zima“ a „Pieta“.

Jsem si jist, že některý z prvních dní po návratu do Prahy bych celý věnoval Zbraslavi. Třeba se tam uvidíme.

Do New Yorku a okolí

S & M PORK STORE

Evropské a zvláště československé
uzenářské speciality
Prvotřídní maso všech druhů
masné výrobky -
i dle Vašeho přání

Josef Skrkon
☎ (718) 278-8468

35-10 Ditmars Blvd.
Astoria, L.I. City, N.Y. 11105

WEDDING PLATE

Bone China
Individually handcrafted
for the happy couple

A GIFT TO LAST
Send for FREE illustrated
details to:

TITLES
P.O. BOX 411
Cedar Rapids, Ia. 52406-0411
or ☎ (319) 362 - 8968

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

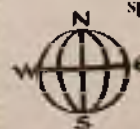
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KILÁTKÝ
evropský vyučený sklensář u dědy a otce v Československu

HLEDÁ SEZNÁMENÍ

Je mi 33 let, jsem strojní inženýr sportovec a hledám partnerku pro společný život.

zn. „Dallas“ - do admin. t.l.

DISCOVERY TRAVEL, INC.
641 S. La Grange Rd.
LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-
spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.
Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

New York. — Gary Shilling, přední ekonomický odborník ve Wall Street, ve své knize „The World Has Definitely Changed“ rozebírá současné US ekonomické trendy a problémy: schodek v rozpočtu a schodek v zahraničním obchodě, nebezpečí protekcionismu a „obchodních válek“ a otřesený světový finanční systém. Jeho ústřední téze je, že v osmdesátých letech tohoto století ekonomický řád prodělal některé základní změny. Poprvé od velké hospodářské krize třicátých let svět má opět příliš mnoho vyrobených statků, po nichž je nedostatečná poptávka, a v zemích, kde by je lidé potřebovali nemají zase peníze. Na Západě je dnes všude všeho přebytek. Jedna z příčin této skutečnosti je, že v sedmdesátých letech bankéři příliš ochotně půjčovali kapitál rozvojovým zemím, takže mnohé z nich, jako například Brazílie, byly schopny zbudovat si svou vlastní výrobní kapacitu. Zvěšující se dluh a stoupající úrokové míry pak donutily rozvojové země, aby soustředily své úsilí na vývoz svých produktů, aby byly schopny splácet svůj dluh, a to na úkor dovozu spotřebních statků pro své obyvatelstvo ze zahraničí. K tomu Japonsko a západní Evropa se staly obrovskými producenty statků všeho druhu, zatímco Spojené státy jako by zůstávaly roli jakési spotřební „houby, která absorbuje světový vývoz.“ Celosvětové přebytky spotřebních statků pak způsobují, že v mnohých průmyslových odvětvích je přebytečná výrobní kapacita, v důsledku čehož pak vzniká a roste nezaměstnanost. US průmysl i zemědělství musejí čelit obrovské soutěži, doma i v cizině, a ani snížení mezinárodní hodnoty dolaru nemůže znatelně napravit vysoký schodek US zahraničního obchodu. Američtí podnikatelé budou nadále musít odpovídat na tento problém snížením výrobních výloh, omezením výroby, propouštěním z práce a snižováním platů. Shilling se při

tom také domnívá, že vysoká dvoouciferná inflace je - alespoň prozatím - věcí minulosti. Přebytky spotřebních statků budou udržovat nízké ceny produktů. Problémy domácí průmyslové výroby a přebytky produkce pak budou činit nátlak na zavedení protekcionistických opatření, což přivede další nesnáze uvnitř světového finančního systému. Shilling vážně varuje před tím, že nadvýroba a přebytky v celém světě povedou ke všeobecnému protekcionismu, k obchodním sporům a nakonec k všesvětové depresi, čili k nové hospodářské krizi.

Podle jeho mínění letos v USA ještě nepoznáme zpomalení ekonomického života neboli recesi, avšak v příštím roce bude toto nebezpečí mnohem větší. Spotřebitelé, jejich kupní síla se zmenší, budou se musít uskrovnit, sniží svou poptávku a budou méně kupovat; v tom případě USA nesmějí podlehnout pokušení protekcionismu. Vyhnu-li se tomuto pokušení a nedojde-li ke krizi světového finančního systému, v příštích desetiletích americký průmysl se bude schopen obrodit, zmodernisuje se, zlepší svou produktivitu, zvýší své výdělky a stane se opět soutěže schopným. Tak se ekonomie opět bude stabilisovat. Toto aspoň jsou názory předního US ekonomického teoretika Gary Shillinga.

Washington. — Podle prvního odborného odhadu v prvním čtvrtletí roku 1987 v USA hrubý národní důchod - (neboli hodnota vyrobených statků a prokázaných služeb) - ukazatel ekonomického života v zemi - se zvýšil o celých 4,3 procenta, převedeno na celoroční míru, což se zdá být na první pohled velký úspěch. Proto také Reaganova vláda jášala a viděla v tom důkaz, že její ekonomická politika byla správná. Soukromí odborníci v ekonomii a finanční specialisté, kteří uvedený vzrůst analyzovali, jsou však mnohem méně nadšení. Říkají, že toto vysoké číslo pouze ukazuje, že silně vzrostly inventáře vyr-

LETĚM

SVĚTEM

obených statků, protože US průmysl vyrobil příliš mnoho aut, strojů a jiného zboží: tyto produkty však musily být uskladněny, protože spotřebitelé je nekupovali „dosti rychle“. V důsledku malého odbytu vyrobeného zboží US průmysl bude ve 2. a 3. čtvrtletí donucen svou výrobu omezit, aby se zbavil svých přebytků na skladech. Hrubý národní důchod se pak zvýší sotva o bídné jedno procento. Zpomalení ekonomického života pak s sebou přirozeně opět přinese zvýšení nezaměstnanosti.

Zatímco v prvním čtvrtletí 1987 se inventáře v USA zvýšily o 59,5 bilionu dolarů, převedeno na celoroční míru, koupě spotřebitelů se snížily o 20,4 bilionu dolarů, takže nakonec inventáře vzrostly o 39,1 bilionu dolarů, což je pro svobodnou ekonomii nezdravý zjev. Tři čtvrtiny vzrůstu hodnoty inventářů představují automobily; jejich inventáře vzrostly o 6,5 % zatímco jejich koupě klesla o 2,2 %. US ekonomie si uchová svou vzestupnou tendenci pouze za předpokladu, že ve 2. a 3. čtvrtletí spotřebitelé budou více kupovat, a že se také znatelně zvýší US vývoz do zahraničí; jinak začne US ekonomie opět váznout. Kvůli vyšším cenám ropy a stálému klesání hodnoty US dolaru začala ve Spojených státech opět vzrůstat inflace; spotřebitelé to už pocítili. Podle odhadů v prvním čtvrtletí inflace stoupla o 3,6 až 4,8 procenta. - Hrubý národní důchod, který činil ve 4. čtvrtletí minulého roku 4,258 trilionu dolarů, stoupl v 1. čtvrtletí 1987 na 4,339 trilionu dolarů. - Všechna švrchu uvedená čísla budou však znovu přezkoumána za několik týdnů, až budou známy úplnější údaje.

Moskva. — Denní tisk upozornil na nový aspekt „glasnosti“ v SSSR: prý bude přepracována dosavadní 70letá historie sovětského komunismu, aby více odpovídala tomu, co se skutečně stalo. Také celá historie Stalina bude přepracována. Historie komunismu byla dosud podávána zidealizovaně, aby vychovávala „pozitivně“ nové generace komunistů, budila jejich socialistické nadšení a sílila jejich nenavist vůči tříd-nímu nepříteli. To, co komunističtí vůdci činili, bylo kladeno do nejlepšího světla, a to, co bylo zločinné, ukrutné a lživé, bylo soustavně zamlčováno. Cílem historie komunismu nebylo poz-

nání toho, co se v minulosti opravdu stalo, nýbrž „výchova lidu v socialistickou společnost“, a to i pomocí lži a zkreslování minulosti. Toto vše má být nyní změněno; historie sovětského komunismu má být zbavena své legendární svatozáře a má objektivně popisovat to, co se skutečně stalo. Sám Gorbačov o tom řekl už v únoru: „Nesmějí existovat žádná zapomenutá jména, žádné prázdné prostory ani v historii, ani v literatuře.“ - V tomto smyslu je třeba rozumět i tomu, že nyní bude mocí v SSSR vyjít tiskem hra Michaila Šatrova „Brest - Litevská mírová smlouva“, sepsaná už v roce 1962, ve které vystupují dva prominentní bolševičtí revolucionáři, odsouzení za Stalina: Lev Trocký a Nikolaj Bucharin. Tato hra dosud nesměla být nikde hrána ani vyjít tiskem. Trocký - za Lenina komisař zahraničí a války, tvůrce Rudé armády - byl v roce 1940 na Stalinův rozkaz zavražděn sekerou svého „tajemníka“ v Mexiku, kde žil v exilu. Bucharin, komunistický ekonom a teoretik, byl rovněž na Stalinův rozkaz popraven jako „nepřítel lidu“ za velké čistky v roce 1938. V oficiální historii sovětského komunismu pak byla jejich jména úplně zapomenuta; pouze se tam učinila zmínka o „trockysmu“ jako o nebezpečném herezi komunismu. V Šatrově hře však oba vystupují jako blízcí, věrní spolupracovníci Lenina, kteří se pouze „zmyšlili pro svou přílišnou horlivost.“ Oba totiž odrazovali od podepsání separátního míru s Německem ve městě Brest - Litovsk, protože měli za to, že uzavření separátního míru s Německem značně zpomalí rozšíření komunistické revoluce v ostatních zemích Evropy. Podle této hry Lenin považoval Trockého za poněkud svěhlavého, avšak většina bolševiků jej považovala za originálního myslitele a schopného vůdce. Bucharin je tam představen jako mladý idealista, kterého Lenin prý miloval „jako svého vlastního syna.“ Stalin je v této hře představen jako bezohledný, panovačný oportunista a hypokryt. I západní dějepisci z povolení uznávají, že tato hra představuje Trockého a Bucharina věrně podle toho, jak je zná objektivní historie. - Gorbačov 19. května ve svém interview s dopisovateli italských komunistických novin „L'Unita“ popřel, že by usiloval o roztržku mezi západní Evropou a Spojenými

státy, či dokonce o sjednocení Německa jako „neutrální země“. Řekl, že nebude nic podnikat proti tomu, co je „politická realita“, a co ve skutečnosti zajistí uje v Evropě stabilitu. Pak dal rozhodně zápornou odpověď na otázku, zda v SSSR existuje proti jeho liberálním reformám politická opozice. Řekl, že žádná opravdová opozice proti tomu neexistuje, avšak přiznal, že prý některým sovětským byrokratům je obtížné vzdát se svých zvyků a starého způsobu myšlení. Tato skutečnost a zejména obrovský prostorový rozsah SSSR a různorodé sovětské společnosti prý způsobí, že reorganizace bude „dlouhým a nesnadným procesem.“ Gorbačov také s rozhodností zamítl „mínění některých západanů“, kteří se domnívají, že jeho reformy mají nakonec vést k pluralistické demokracii západního typu. Právě naopak, řekl Gorbačov; jeho reformy představují podstatu komunistického světového názoru, tak, jak jej pojímal Lenin, a povedou k „socialistické demokracii.“ Také při interview odhalil něco ze svého soukromého života: prý se vždycky zajímal o mnoho věcí najednou, což bylo jeho slabostí. Tak například na moskevské universitě začal studovat fyzické vědy, avšak nakonec graduoval práva. Jeho povinností mu prý dnes nenechávají volný čas k tomu, aby se více zajímal o historii a literaturu, ačkoliv by si to vroucně přál. - Gorbačov si také stěžoval na to, že USA a jejich spojenci v západní Evropě stále přidávají nové a nové podmínky k návrhu smlouvy na omezení nukleárních zbraní v Evropě: řekl, že by byl ochoten přijmout i požadavek NATO, aby odstraní ze světa všechny sovětské zbraně středního dostřelu typu „SS-20“, avšak pouze pod podmínkou, že USA odstraní své nukleární zbraně z Japonska, z Jižní Koreje a z Filipin.

Jeruzalém. — V izraelské vládě se ještě více rozšířila roztržka, která tam už existovala kvůli tomu, zda izraelsko - arabský konflikt má být vyřešen v rámci mezinárodní konference či ne. Radikály strany Likud a členy Strany práce rozděluje nyní nový problém: výše školného, které se má platit na izraelských universitách. V Izraeli (mimo zahraniční území) žije asi 600.000 Palestinců, kterým je dovoleno studovat některé obory na izraelských universitách: v

Vyřizujeme spolehlivě letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

přítomnosti na těchto univerzitách studuje asi 4.000 arabských studentů. Na druhé straně však Palestinci nejsou přijímáni do izraelské armády, protože jsou považováni za nepolehlivé. Nyní ministři strany Likud ve vládě Jitzhaka Shamira rozhodli, že izraelští univerzitní studenti, kteří jsou „vojenskými veterány“ - (což je pravidlem, protože v Izraeli je vojenská služba pro všechny povinná), mají platit 1.050 dolarů školného ročně, zatímco „ti ostatní“ (prakticky hlavně Arabové) mají platit o třetinu více, to je \$1.550. Tím je sice zachována litera zákona, který zakazuje diskriminaci z etnických důvodů, avšak ve skutečnosti je proti Palestincům v této věci diskriminace elegantně zavedena, stejně jako už existuje v různých jiných oborech. Ministři Strany práce, včetně ministra školství Jitzhaka Navona, rektori všech sedmi izraelských univerzit a univerzitní studenti levicového zaměření nazvali toto vládní rozhodnutí „rasistickým“, a rektori slibili, že jejich university budou ode všech studentů vybírat stejné školné. Studentské organizace pak chtějí toto vládní rozhodnutí předložit ke zrušení izraelskému Nejvyššímu soudu, avšak tento je asi nezruší, protože vládní rozhodnutí ve svém slovním znění a formálně nezavádí žádnou rasovou či etnickou diskriminaci.

Shamir a ostatní ministři strany Likud jsou pevně rozhodnutí své nové usnesení prosadit; tím chtějí ukázat izraelským voličům, že oni mají vládní moc pevně ve svých rukou, a svou rozhodností doufají si získat jejich hlasy. Strana práce se tím zdá bezmocná. - Izraelské bezpečnostní síly se obávají, že by mohlo dojít k novým pogromům židovských usadlíků na západním pobřeží Jordánu proti tamnímu palestinskému obyvatelstvu. Dne 21. května byla totiž nalezena v jedné jeskyni v Předjordání mrtvola osmiletého židovského chlapce, jemuž byla kamelem rozražena lebka. Ministerský předseda Shamir ihned podezřel z tohoto činu arabské teroristy; jeho názor sdílejí také židovští kolonisté a jiní protiarabsí Izraelité. Kolem židovské kolonie Elon Moreh, 30 km severně od Jeruzaléma, kde tato vražda byla spáchána, izraelští vojáci shromáždili Araby a podrobují je výslechům; arabské domy pak jsou systematicky prohlédávány. Předtím 11. dubna jeden arabský terorista vhodil požárovou bombu do jednoho auta v blízkosti palestinského města Kalkileya, a

jedna těhotná židovská žena přitom uhořela. Židovští usadlíci pak v tomto městě vyplnili obchody, zapalovali domy a auta, rozbíjeli okna, stříleli do domů, podřezávali stromy v okolních palestinských sadech a všude řvali: „Arabové, pryč!“ - Nyní US velvyslanec v Izraeli Thomas Pickering vyslovil své obavy z rostoucího násilí na západním pobřeží Jordánu a kritisoval tamní přítomnost a růst židovských kolonií; řekl, že tyto kolonie jsou škodlivé atmosféře míru a samotnému mírovému procesu.

● ● ●
Suvu, Fidži. — Ve Fidži zůstává politická situace nevyřešena. V této ostrovní zemi, bývalé britské kolonii, žije 714.000 obyvatel, kteří jsou ze 46 % domorodí Fidžané a ze 49 % potomci indických dělníků, kteří se tam přistěhovali v minulém století. Před měsícem tam Indové zvítězili při volbách a obdrželi jak většinu v parlamentě, tak i funkci ministerského předsedy a většinu ministerských funkcí. Tím vzniklo mezi oběma složkami obyvatel napětí, které vyvrcholilo 14. května, kdy tam armáda pod vedením podplukovníka Suveni Rabuka provedla nekrvavý státní převrat. Ministerský předseda Timoti Bavadra, indického původu, byl zatčen a později propuštěn na svobodu. V hlavním městě Suvu došlo k pouličním bouřím domorodců proti Indům. Rabuka se pak pokusil sestavit svou vlastní vojenskou vládu. Protože však Fidži zůstává členskou zemí britského společenství, formální hlavou státu je britská královna Alžběta II., kterou na místě zastupuje generální guvernér Sir Ratu Penaia Ganilau. Tento na pokyn královny neuznal novou vojenskou vládu Rabuky, prohlásil, že zatím ne bude vládu vykonávat sám s 19-členným výborem, že rozpustí parlament a vyhlásí nové volby. Ústava země prý také bude poopravena tak, aby domorodí Fidžané „nemusili mít obavy“. Rabuka se zprvu tomuto rozhodnutí nepodřídil a s pomocí a souhlasem domorodých pohlavárů - kteří však nemají žádnou ustavní moc - shromážděných ve „Velké radě šéfů“, chtěl zatímne zůstat v čele vlády. Velká rada šéfů pak prohlásila, že chce zrušit funkci generálního guvernéra a prohlásit Fidži republikou. Nové volby by se konaly do pěti měsíců a byla by vypracována nová ústava, která by zaručila rozhodnou převahu ve vládě domorodým Fidžanům. V Londýně generální tajemník

Britského společenství Shridath Ramphal ihned prohlásil, že Fidži by ztratila své členství v British Commonwealthu, kdyby se stala republikou. Dne 22. května - na návrh Velké rady pohlavárů - Rabuka skončil svůj odpor proti generálnímu guvernérovi a armáda se stáhla do kasáren, když ze strany guvernéra bylo dáno ujištění, že v nové ústavě bude domorodcům zaručena rozhodující funkce ve vládě této ostrovní země. Až do převratu 14. května 1987 byla Fidži považována za model harmonického soužití různých ras.

● ● ●
New York. — Tři jedenáctiletí kluci chtěli ukázat svou „mužnost“ a večer 19. května dvě hodiny po zavření zoologické zahrady v Prospect Parku v New Yorku přešli přes dvoji vysoký drátěný plot, přeplavali přes 10 stop široký příkop, naplněný vodou a pak dospěli do ohrady, vyhrazené dvěma polárními medvěďům. Tito se na veřejce ihned vrhli; dvěma se ještě podařilo utéci, avšak třetí, Juan Perez z Brooklynu, to zaplatil životem. Medvědi, vážící každý 900 liber, vysoce osm stop, právě začínali žrát jeho zohavené tělo, když je překvapila policie a oba medvědy zastřelila. - Při této příležitosti policie upozornila na to, že ve Spojených státech děti mají často mylnou představu o medvědech. Považují je za milá, přátelská zvířata, ačkoliv to jsou velmi nebezpečné dravé šelmy. Už malé děti dostávají jako hračky míle se tváří medvídky „Teddy Bears“, zhotovené ze sametové látky s nimiž pak spějí.

● ● ●
Kábul. — Dne 15. ledna 1987 marxistická afghánská vláda vyhlásila jednostranně šestměsíční příměří, za kterého měly být zastaveny boje a s mohamedánskými rebely mělo být jednání o skončení osmiletého válečného konfliktu mezi oběma stranami k docílení „národního smíření“. Vedení mohamedánských bojovníků však tuto nabídku nepřijalo a rozhodlo pokračovat v boji proti vládní armádě i sovětským vojákům. Vládní armáda i Sověti se pak zdrželi všech ofensiv a pouze reagovali na boje, zahájené mohamedánskými „mujahedíny“. Mohamedánští bojovníci se pak v této době zmocnili dalších částí afghánského venkova. Toto příměří má skončit 15. července. Cizí pozorovatelé se obávají, že potom afghánské a sovětské vojenské síly podniknou proti afghánským bojovníkům za svobodu velký masový nápor. - V této době jednostranného „příměří“ se vláda v Kábulu

pokoušela různým způsobem přivést afghánské mohamedánské uprchlíky v cizině k tomu, aby se vrátili domů. V březnu slíbila dekretem uprchlíkům, kteří by se vrátili, vrácení majetku, který zanechali doma, a osvobození od daní pro dobu jejich nepřítomnosti. Nyní tatáž vláda slíbila „rehelům“, kteří dříve pracovali ve vládních službách, že v případě návratu získají opět svá bývalá pracovní místa i s právem na pensii. Rovněž slibuje dát vracejícím se uprchlíkům zdarma stavební pozemky na postavení si rodinného domku. Celkem asi pět milionů Afghánců uprchlo za civilní války před afghánskými vládními a sovětskými vojáky do ciziny, zejména do Pakistánu a do Íránu. Podle úředních zpráv afghánské vlády se prý v rámci této kampaně „národního smíření“ vrátilo domů pouze asi 50 tisíc uprchlíků; z Pakistánu se však hlásí, že tam z Afghánistánu přicházejí stále noví uprchlíci.

● ● ●
Peking. — Obrovský lesní požár v severovýchodní čínské provincii Heilongjiang už trvá dva týdny a zatím není naděje na jeho brzké zdolání. Oheň se prý šíří směrem na západ do Vnitřního Mongolska „jako obrovský drak“ 47 mil dlouhý. Už přitom zahynulo více než 200 lidí, částečně leželo popelem tamní město Mohe a na 50 tisíc lidí se snaží proti tomuto požáru bojovat. Kromě toho asi 100 mil dále na západ v Bajkalské končině vypukl obrovský lesní požár na dnešním sovětském území, který už dospěl k 150 metrů široké řece Ergun. Bude-li vát silnější vítr, je nebezpečí, že se tento požár také rozšíří v lesích na čínské straně řeky.

● ● ●
Kapské město. — Při zahájení jihoafrického parlamentu po volbách 6. května prezident P.W. Botha ve své řeči k zákonodárcům oznámil, že jihoafričtí voliči tím, že mu dali při volbách vítězství, souhlasně mu dali mandát k postupnému zavedení rasových reforem tak,

aby byla zaručena bezpečnost všech částí jihoafrického obyvatelstva. Zatím však prý ještě nebudou odstraněny základní zákony o odděleném rozvoji ras. Už dříve sám nazýval systém „apartheidu“ zastaralým. Řekl, že má v úmyslu zahájit přímá vyjednávání s jihoafrickými černošskými politickými vůdci o jejich účasti na vládě země. Za tím účelem chce zbudovat „národní radu“. Vláda také soustředí své úsilí na rozvoj všeho jihoafrického obyvatelstva pomocí školní výchovy, přípravy na životní povolání a stavbou obytných domů. Mluvil však jen všeobecně. Jeho mluvčí pak oznámili, že do šesti týdnů oznámí svůj plán na rozvoj vztahů mezi rasami v Jižní Africe ve větších podrobnostech.

● ● ●
Manila. — V neděli 22. května asi 15 tisíc přívrženců bývalého prezidenta Marose a členů politické levice, pod vedením Juan Ponce Enrileho, bývalého ministra obrany po zvolení Aquinové za prezidentku, demonstrovalo v Manile, údajně na protest proti „masivním podvodům“ při sčítání hlasů při volbách konaných 11. května. Demonstranti žádali, aby Aquinová odstoupila a předala vedení země Juan Ponce Enrilemu. Zároveň se obrátili na armádu dvou hlavních kasáren, aby se k nim přidala a svrhla vládu Aquinové, tentokrát „opravdovou“ revolucí. Vojáci však na rozkaz svých velitelů zůstali v kasárnách a ignorovali tuto demonstraci, která později skončila pokojně. Ponce Enrile nepřestává mít dvojí tvář. Při nekrvavém převzetí moci v Manile po loňských volbách, přidal se nakonec k Aquinové, když viděl, jak lid stojí všeobecně na její straně. Pak proti ní kul různé pikle, až byl usvědčen z chystání vzpoury proti vládě. Aquinová jej nakonec ze své vlády propustila, a Enrile se od té doby snaží stále získat vládu v zemi sám za každou cenu, dokonce i v koalici s levicí, jejíž komunisty chce „rozdrtit“, a to je při nejmenším trochu podivné.

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Güsser" z Pa
kouska. — Zádejte v obchodech a
restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-1818

SPORT

1. liga kopané v Československu

Výsledky 25. kola: Sparta - Vitkovice 0:0, Slavia - Nitra 0:0, Bohemians - Prešov 0:2, Olomouc - Cheb 3:1, Trnava - Dunajská Streda 3:2, Banská Bystrica - Žilina 2:0, Dukla - České Budějovice 3:0, Pízeň - Ostrava 1:0.

TABULKA: SKORE: BODY:

1. SPARTA	48:12	35
2. BOHEMIANS	43:33	30
3. VÍTKOVICE	36:26	28
4. D.STREDA	37:29	28
5. DUKLA	32:32	28
6. CHEB	43:41	27
7. NITRA	40:31	26
8. OSTRAVA	38:31	25
9. TRNAVA	36:41	25
10. SLAVIA	35:29	23
11. OLOMOUC	35:37	23
12. B.BYSTRICA	27:40	23
13. PLZEŇ	31:38	21
14. PREŠOV	28:43	20
15. ŽILINA	22:44	19
16. Č.BUDEJOVICE	20:44	19

I. národní liga kopané v Československu

Výsledky 25. kola: Teplice - Brno 0:1, Opava - Třinec 1:1, Mladá Boleslav - Hradec

TABULKA: SKORE: BODY:

1. BRNO	40:16	34
2. HR.KRÁLOVÉ	36:16	34
3. SLUŠOVICE	51:41	31
4. FR.MÍSTEK	36:32	28
5. TEPLICE	26:29	27
6. XAVEROV	28:31	26
7. ML. BOLESLAV	31:27	25
8. LIBEREC	32:32	25
9. OPAVA	27:27	25
10. ŽLÍN	28:35	25
11. Č.LÍPA	20:23	23
12. CHOMUTOV	25:27	22
13. ZATEC	28:37	20
14. PORUBA	23:31	19
15. TÁBOR	24:36	18
16. TŘINEC	24:39	18

1. S.N.F.L.

Výsledky 25. kola: Levice - Hurbanovo 3:0, Slovan - Inter 0:0, Považská Bystrica - ZTS Košice 3:0, Trebišov - Dubnica 0:0, ČH Bratislava - Humenné 2:0, Prievidza - Čadca 1:1, Stropkov - Senica 1:1, Lok. Košice - Martin 2:1.

TABULKA: SKORE: BODY:

1. POV.BYSTRICA	46:34	36
2. SLOVAN	44:16	35
3. INTER	47:21	35
4. HURBANOVO	37:37	30

5. LEVICE	29:26	28
6. SENICA	33:28	27
7. ZTS KOŠICE	30:26	26
8. LOK.KOŠICE	39:30	25
9. TREBIŠOV	28:31	24
10. ČADCA	25:34	22
11. MARTIN	20:34	22
12. PRIEVIDZA	36:37	20
13. ČH BRATISLAVA	23:34	19
14. STROPKOV	29:43	19
15. HUMENNÉ	24:46	19
16. DUBNICA	17:40	13

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Maďarsko - Polsko 5:3
Pouze 9.000 diváků vidělo maďarské mužstvo v nejlepší formě posledních pěti let. Nejlepším hráčem na hřišti byl maďarský záložník Detari, který docílil dvou branek a na další dvě nahrál.

MS 1990 v Itálii

Fifa prezident Joao Havelange oznámil, že Mistrovství světa kopané pro rok 1990 bude sehráno od 9. června do 8. července v Itálii.

Itálie buduje dva nové stadiony a také opravuje olympijský stadion v Římě, aby se tam vešlo 100.000 diváků.

Dle dalších zpráv tohoto mistrovství se zúčastní opět 24 mužstev, které budou rozděleny do šesti skupin. První dvě mužstva z každé skupiny postoupí do dalšího kola.

Francie - Platini skončil

Nejlepší francouzský fotbalista 31-letý Michael Platini skončil dne 17. května svou sportovní kariéru.

Platini má za sebou 15 let profesionální kopané. Třikrát byl zvolen nejlepším fotbalistou Evropy a jako kapitán národního mužstva Francie se zúčastnil v roce 1982 a 1986 MS. S jeho pomocí se stala Francie v roce 1984 mistrem Evropy.

Platini začal hrát kopanou za francouzský ligový klub Nancy a skončil hrát v Itálii, kde pět let nosil trikot číslo 10 za klub Juventus Turin.

Při svém loučení Platini prohlásil: „Dnes jsem skončil, neboť já již nikdy nebudu hrát lépe!“

Jan Fiala do Le Havre

Československé úřady daly povolení ke hře ve Francii bývalému hráči Dukly Praha,

28 29-letému Janu Fialovi, který hrál v obraně.

27 Taktéž v Le Havre má Fiala svoji posici zajištěnou a bude hrát v obraně.

PIKNIK SPARTY 14. června

První spartánský piknik v roce 1987 se bude konat již v neděli 14. června na zahradě číslo 2., na 29. ulici a Des Plaines Ave. v North Riverside.

Členové Sparty se již pilně připravují na tuto velkou událost v přírodě. Jako obvykle o jídlo a pití bude postaráno.

K tanci a poslechu bude zpívat a vyhrávat Lád'a Vondra se svými „medvědy.“

Vyzýváme všechny krajané, aby se přišli pobavit a také podporit náš sportovní klub v další činnosti.

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Sparta - Eagles na Mortonce

V 5. kole jarní sezony Sparta má výhodu domácího prostředí, avšak velmi silného soupeře - mužstvo Eagles.

Trenér Sparty Lád'a Gajda bude mít těžkou práci, aby se svým mužstvem docílil co nejlepšího výsledku.

Mužstvo Eagles se proboujvalo v Poháru mezi poslední čtyři nejlepší amatérská mužstva ve Spojených státech a je postrachem všech klubů ve státě Illinois.

Vyzýváme všechny fotbalové fandé, aby přišli povzbudit naše Spartyany.

Výkop 1. mužstva je ve 3:00 hod. Rezervy zahájí v 1:00 hod. odpoledne.

Tabulka po 4. kole:

TABULKA: SKORE: BODY:

1. KICKERS	9:1	6
2. GR.WHITE	5:1	5
3. U.SERBS	14:4	4
4. SCHWABEN	8:4	4
5. SPARTA	4:3	4
6. VIKINGS	3:3	3
7. R.WAWEL	7:11	2
8. LIGHTNING	0:6	1
9. LITHS	3:16	0
10. EAGLES	0:0	0

Program 5. kola v neděli 31. května

Sparta vs. Eagles
U. Serbs vs. Lightning
Vikings vs. Schwaben
Liths vs. Gr. White
R. Wawel vs. Kickers

Jarda Fajkus

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVCO V ZAHRAŇIČI

Hans Cattini - úplná „legenda“ švýcarského hokeje - přítel zesnulého Josefa Malečka, čestného předsedy našeho Svazu) - zemřel nedávno ve věku 74 let. Střední útočník slavného útoku - (bratři Hans, Ferdinand a B. Torrianim) - hráli často v Praze. Pamatujete si je? Hans se hrál v reprezentaci 111 utkání a vstřelil 74 gólů. Čest jeho památce!

Zpravodaj z Evropy píše: „Zasloužili jsme vyhrát“ Wales - Československo 1:1 v kopané.

Mirek Králík, hrával s námi kopanou, dokonce i soudecoval. (ale v Torontě zaspal zápas) - oslavil „60“ v Clevelandu! Na oslavě byli zastoupeni sportovci z našeho Svazu: Luboš Hromádka, Lád'a Voris a Bohumil Samec. Mírku, držíme Ti palce! Ať se dočkáš „100“! - Bud' zdrav!

Čs. závodník v trojskoku Jano Čado - (Svaz ho přivítal mezi nás) - žije dnes v blízkosti Chicaga. Nevrátil se domů ze zájezdu na Západ. Je věřící katolík, komunistická policie mu zabavila při prohlídce jeho bytu i bibli. a tak měl té atmosféry strachu po krk a využil první příležitosti, aby se dostal do svobodného světa.

Významný čs. sportovec Antonín Votruba, rodem z Kolína a bytem v Los Angeles, připravuje spolu s tisk. ref. Svazu k 70. výročí Čs. republiky seznam žijících čs. sportovců v zahraničí, kteří se hrdě hlásí mezi nás, k čs. exilu a k demokratickým tradicím Masarykovy republiky.

Dne 16. května se dožil osmdesátky reprezentační stfelec čs. kopané - Antonín Puč. Za pražskou Slavii hrál nejvyšší soutěž celých třicet let, a za tu dobu byla Slavie osmkrát mistrem. Dvakrát byl králem střelců; v dresu se lvíčkem hrál v padesáti zápasech a se 35 reprezentačními góly vytvořil rekord, který nebude tak hned překonán. V Římě vstřelil branku ve finále mistrovství světa. Jme na něho hrdí a přeje mu další dlouhá léta poklidného života.

Slávista Ota Hemele z Prahy zaslal Svazu knihu dějin čs. kopané s názvem „Století fotbalu“. Knihu napsal Josef Pondělík. V příštím zpravodajství Vám přineseme referát.

DO ČESKOSLOVENSKA 1987

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga. New Yorku, anebo z dalších míst USA.

14. a 28. května, 11. a 25. června, 9. a 23. července, 6. a 20. srpna, 3. a 17. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek do Prahy a Bratislavy do konce dubna z Chicaga \$624, do konce května \$728, a pak do 15. září \$868. Z New Yorku do konce května \$618, a pak \$758.

Velmi výhodné ceny do Vídně \$649 až \$729.

V zimě za sluncem a příjemnou pohodou.

Zájezdy na Floridu, Hawajské ostrovy, do Mexika, na L. hamas, Jamajku, Arubu a jiné Karibské ostrovy za velmi výhodné ceny.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvy Vašich příbuzných z Československa.

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

Smutná exulantka z beznadějně Prahy Zdena Tominová vydala svůj první román „Stalinova bota“

Zdena Tominová se narodila v Praze v roce 1941. Vystudovala na Karlově universitě. Byla však dána na černou listinu a její surrealistická poezie byla zakázána, když Sověti a jejich spojenci dne 21. srpna 1968 rozdrtili pokus Alexandra Dubčeka o větší demokratické svobody pod heslem „komunismus s lidskou tvář“. V roce 1979 se stala mluvčím es. disidentského hnutí „Charta 77“, kterou podepsala hned v r. 1977 i se svým manželem. Na konci roku 1980 vyemigrovala do Anglie, protože komunistická policie ji neustále pronásledovala a jednou večer při návratu domů ji dokonce u dveří v síni činžáku, v němž bydlila, surově zbilá. Když se objevila na Západě, připojila se jednou v NSR do průvodu protestujících t.zv. „Zelených“, a tím na nějaký čas zpochybnula v západoevropském tisku i svůj protikomunistický postoj. Jistě dobře věděla, jakého protestu se zúčastňuje, ale údajně prý v té době procházela i jakousi osobní duševní krizí z rozbitého manželství... Potom se však „usadila“ a vedle denní práce začala psát i svůj první román, který nedávno vyšel v nakladatelství „Dodd, Mead“. Má 157 stran, stojí \$14.95, a dala mu název „Stalin's Shoe.“

Hlavní hrdinou románu je Linda Wren - Strízlíková, vyšlá z chudé proletářské rodiny, která se dala už jen z třídního instinktu ke komunistům. Lindin otec je neschopný a slabomyslný člověk, matka součotínáčka, která se snaží udržet rodinu nad vodou, vleče se životem jako stín a dělá uklízečku. V jejich propadlých očích jakoby se obřázela „bezdná hlubina lhostejnosti.“ Linda má dva sourozence: bratra - vojáka, který je úplnou lidskou troskou, jeho žena mu „zahýbá“, a tak se jed-

nou o vánocích zastřelí jen proto, že život pro něj pozbyl smyslu. Její sestra, neschopná mít děti, hledá sílu k životu tím, že neustále mění manžele. Linda sama dosáhla studiem jakéhosi vyššího vzdělání, a protože je stránička, stane se stalinskou byrokrátkou s úkolem přísně dohlížet na spisovatele, aby se ve svém psaní neuchylovali od stranou předepsané linie. Jasně ovšem cítí, že ji proto všichni její vrstevníci a společníci z houbí duše nenávidí. - To jsou tedy téměř všechny hlavní postavy jejího románu.

V tomto svém prvním románu „Stalin's Shoe“ - (vydavatel ji ohlásil jako první pozoruhodnou nejnovější spisovatelku z východního komunistického bloku) - se Tominová jeví jako paměťohodná kronikařka beznaděje a loyální dcera Franze Kafky. Oba by bývali musili vynačít svou rodnou zamoštilou Prahu, kdyby neexistovala. Pod kapitalisty stejně jako pod komunisty, pod nedůvěřivě ponurými Rakusáky a panovačnými německými nacisty stejně jako pod vznětlivé podvodnými Sověty, krásná Praha, ústředí alienace byla zahalena, jak tomu Tominová říká, „v dědičný zármutek se slabou ‚polevou medu a vosku‘ nadějných lží.“

Hlavní postavou románu je Linda sama; křehká bytost jako ptáček, kterou její vlastní rodina nemá v lásce, a která proto „objevuje“, že láska je bolestná. Jako malé dítě se řízla do rtu o střep z panenky, která se jí rozbila na tisíc kusů. Jednou zase chytla ptáček, které se udusilo v

její hrsti, ale která pak vrána odnesla a sežrala. Sama o sobě říká: „Nejsem chorobná, vybrž pouze ztlhlá.“ Trikrát se pokusí spáchat sebevraždu, avšak vzdychky je zachráněna lidmi, kteří jí říkají, že je „velmi milá“, ačkoliv asi zřejmě nebyla doma, „když rozdávali krásu.“ Nečelá si o sobě žádné iluze. Prohlašuje se za „studeného trampa“ a povahově se srovnává se svou babičkou - „carodějnicí, jejíž pouhý dech zabíjel i žluťásky“. Jednou v noci Linda řekla temnému, klemtnému, chladně trpytivému „nebí“: „Jaká to ztráta, investovat život do někoho, jako jsem já! Nemám ani důvod k tomu, abych měla ráda sama sebe!“

Jako malá holčička strávila četné okamžiky v parku, kde vysedávala na žulové botě obhlédného Stalinova pomníku, zbudovaného na Letné, odkud je čarovný pohled na město a na klikatící se Vltavu. I po odsouzení Stalina Chruščovem v roce 1956, tento pomník zůstal na svém místě ještě sedm let; teprve potom byl neslyšně rozmontován a odstraněn, i když to vše stálo mnoho peněz. Tam se tedy právě malá Linda ráda ponořovala do svých snů a jak za těch sedm let vyrůstala, četla tam i Shakespeara, Lermontova, Whitmana a Apollinaira.

Potom se jako studentka nadechla pro opravné hnutí Alexandra Dubčeka a jen náhodou přežila sovětskou invazi. Po neklidných letech podepsala Chartu 77 a život si jen zkomplikovala. Nakonec si našla cestu do Anglie, kde se stává nezávislou spisovatelkou. V Londýně se jí však nelíbilo;

utekla se tedy do osamělé venkovské chatrče ve Walesu, kde našla své oblíbené místo na skále na pahorku, odkud je pohled dolů na moře. Tato skála má stejný barevný odstín jako měla skála, ze které byla zbudována Stalinova socha na Letné nad Prahou. Tato skála ve Walesu se jí dnes stala místem, kde zakotvila ve svém exilu.

V jistém smyslu se v té více svobodné Anglii cítí jako doma. Obloba tam je ale většinou zatavená a dešť neživí píudu, nýbrž pouze dělá hláto a bahno. Vždycky tam je chladno a vlhko; plískanice, která je stálou charakteristikou britského podnebí, je jakoby obrazem jejího stálého vnitřního stavu.

Pojetí a skladba románu „Stalin's Shoe“ jsou velmi moderní. Je to jako zápisník na volných listech obsahující směsici Lindiných dopisů svému londýnskému psychiatrovi s denními záznamy. Linda je v nich ústřední postavou, avšak vystupuje ve třetí osobě. Těžko je možno nalézt nějaký rozdíl mezi autorkou románu a hlavní postavou jejího zápisníku. Zápletka románu je velmi dobře promyšlená a zralecky předtožená. Různé ponuré uchevatné vločky ličí beznadějný život „obyčejných“ řadových komunistů pod komunistickým režimem i těch, kteří ten režim dělají a těší se ze svých privilegií.

Československé historické zápasy - německá okupace a sovětské „osvobození“, komunistický převrat v roce 1948 a stalinské čistky, které

následovaly, Dubčekovy reformy a sovětská invaze, která jim v srpnu 1968 učinila konec - to všechno se tam jeví jako kmitavé epizody v soukromých životech, které jsou tragicky neradostné a neúspěšně beznadějně.

Z celého vyprávění Zdeny Tominové však nevyplývá nějaká životní moudrost; nic nekáže, nic nedokazuje, ani nic nepředstírá. Není tam ani nejmenší náznak toho, že vyprávěné události by měly mít nějaký smysl. Je to pouze proletářská nivelisace života v komunismu a pod komunismem. „Jen zůstaň tam, kde jsi. Lindo, snadné východisko neexistuje.“ říká jí její nestřasný bratr, který byl požádan, aby Lindu potěšil, když zjistila, že otec její nejlepší přítelkyně byl uvězněn za to, že skrýval jednoho bratrance, zapleteného do stalinského monstrprocesu. „Každý se musí postarat sám o sebe; nikdo jiný mu nemůže pomoci.“

Čtenář ani chvíli nezapochybuje nad tím, že čte Lindinu autobiografii. Všichni by asi nechtěli mít ponorou hrdinku románu za společníci při obědě, avšak její kniha je svrchovaně zajímavá, přečte se jedním dechem za noc, a podle toho, jak jsme založeni, její děj nás buď vnitřně rozechvěje, polije studeným potem, rozčílí, anebo zanechá na vážkách. V každém případě nás však rozesmutní a zanechá v nás hluboký dojem sklíčenosti z přesvědčení, jak beznadějný je všední denní život v zemi „marxistického ráje“ kam šlápla Stalinova bota sovětského komunismu.

BIRTH PLATES FOR BABY OR ANY AGE

Individually handcrafted in porcelain (A Gift To Last)

Send for FREE illustrated details to:
TITLES
P.O. Box 411
Cedar Rapids, IA
52406-0411
or Telephone
(319) 362 - 8968

Our 103rd Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conveni-
ence for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7315 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, ILL. 60546
PHONE: 442-5700

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře
z přineseného perí;
hotové povlaky na deky ve všech velikostech.
Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně,
pokojů a ložnic;
soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen;
sklad hotových prošivaných dek a polštářů
z husího prachového perí a dacronu.
Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.
Navštivte nás!
Rádi poradíme a odborně obsloužíme
česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost
a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům
jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

V posledních letech tohoto století se čekají ideové změny v americké společnosti

V posledních 20-30 letech - a zvláště po zbytečně prohrané válce ve Vietnamu - americká společnost prožívala sexuální revoluci, která byla reakcí na předešlý nezdravý, přetvářkový a únavný americký protestantský puritanismus. Pod jeho vlivem se pak stávali vnějšími puritány častokrát i američtí katolíci. Sexuální revoluce však rychle zhlodala do druhého extrému a stala se ve skutečnosti sexuální promiskuitou a vyslovenou nemravností. Někteří myslitelé a pozorovatelé amerického života však už dnes vidí náznaky toho, že americká společnost si konečně uvědomuje, že se dala na nesprávnou cestu, a že se vrací k životnímu postoji, založenému na tradiční mravnosti, ale konečně osvobozené od přístelky viktoriánského puritanismu. Někteří dokonce předvídají ještě před koncem 20. století příchod „sexuální protirevoluce“.

Důvody této změny nelze hledat v tom, že by se Američané stali nějak světlejšími, nebo že by se snad více zajímali o filosofii, teologii, či teoretické mravní zásady: přivedl je k tomu jejich pragmatismus. Vyzkoušené nevázané sexuální využití jim totiž přineslo dvě nepříjemné skutečnosti: V první řadě se hrozně rozšířily pohlavní nemoci, herpes a zejména smrtelná nemoc AIDS. Potom se opět zkušeno poznalo - (co staré civilizace už dávno věděly) - že sexuální zvěle a promiskuita, pouze biologický pohlavní požitek odloučený od obětavé lásky v manželství, přináší jen rychle pomíjivou radost a chvílové uspokojení, že však nakonec neklamně vede k pocitu životní prázdnoty. Ženy si kromě toho navíc uvědomily, že samy krutě doplácí na tzv. „sexuální osvobození“ od zákazů tradiční morálky a na tzv. „zro. noprávnění s niuži“ v sexuální promiskuitě. Zvláště mladá děvčata, stanou-li se předčasně a bez životní přípravy matkami, nesou pak obyčejně sama břímě následků mravně nedovoleného pohlavního styku, protože „páni kluci“ před svou otcovskou odpovědností utekají.

Tak si ženy uvědomily, že ve skutečnosti nebyly osvobozeny, nýbrž naopak ještě více zotročeny. Zvláště studentky na universitních kampusech získaly

trpké zkušenosti, když v tzv. volném spojení, či „v domácnosti na zkoušku“ i bez dítěte musely na svého druhá práta, byt uklízet, někdy i vařit, sepisovat ma různá skriptá, „být mu povůli“, kdykoliv si to namanul, a ještě při tom studovat. Tyto zkušenosti přivedly mnohé Američanky k zamyšlení se nad sebou, a zdravý rozum jim připomněl, že není možno beztrápně odhodit životní moudrost, získanou dlouhou lidskou zkušeností minulých věků v oboru rodinné a sexuální mravnosti. Opravdová láska s sebou nese obrovskou zodpovědnost, protože je tvůrcem nového života. Dát se cele jeden druhému, to má pro člověka plný smysl a přináší skutečné štěstí pouze v manželství. Pak je souloz výrazem lásky dvou osob různého pohlaví, které se rozhodnou jít společně životem a založit rodinu. Sex mimo manželství je pouze prázdným pomíjivým požitkem, který může lidem každého věku způsobit i velké utrpení. Hluboká láska, která je více povahy duchovní než tělesné a s přibýváním let se stále prohlubuje, potřebuje samozřejmě ke svému utvrzení a stálosti i všech citových výrazů a tělesných důkazů, jichž je člověk schopen, ale vzájemné pochopení a ochota obětovat se jeden pro druhého musí už mezi mužem a ženou existovat než se jeden druhému zcela dají. Oba pak usilují o vzájemnou spokojenost a štěstí, a přijdou-li děti, společně se pro ně obětují, a to jejich společný život pak naplňuje rodinnou pohodou. S tímto návodem k pravému lidskému štěstí - obětovat se jeden pro druhého - přišel už před dvěma tisíci lety na svět sám Boží Syn, jehož výročí narození jsme při nedávných vánocích znovu oslavovali. Nazaretský Ježíš však tento svůj božský návod k jedině opravdovému lidskému štěstí nejen na svět přinesl, ale sám také celým svým životem dokázal, a to si zase každoročně připomínáme o našich křesťanských velikonočních. A z těchto pravd pak žili všichni svatí všech generací dosavadních dvaceti křesťanských století, ostatní křesťané všech denominací se o to pokoušeli a snažili, těmi životem vyzkoušenými pravdami žili i naši předkové a odevzdali nám osvědčené tradice křesťanské kultury naší rodice. Začíná-li se k nim dnes opět vracet i domněle „sexuálně osvobozená“ americká společnost, pak je to i vítězství zdravého rozumu nad neuváženými „moderními“ předsudky, a můžeme mít z toho

upřímnou radost. Jen je asi třeba pochopit, že dnešní mládeži je marné co říkat, domlouvat jí či kázat, určitě pak je kontraproduktivní ji peskovat. Nestačí jí dát do ruky ani Kristovo evangelium, v němž zcela nespravedlivě a chybně vidí jen „samé zákazy“, možná snad i vinou nás kněží, pastorů, kazatelů, učitelů, vychovatelů, politiků a vůbec dospělých, kteří dnes také často neberou Kristovo evangelium v denním životě a jednání vážně. Proto je někdy lépe některým mladým nadaným lidem, jimž se nedostalo žádné náboženské výchovy a kteří v mravním životě tápou, dát do ruky knížku některého světově známého velikána, jejichž životní dílo a zkušenosti na ně mohou zapůsobit. Když na př. známý dr. Albert Schweitzer napsal, že „na světě existuje pouze jedna jediná cesta k pravému štěstí: poskytovat služby druhému a obětovat se za druhého z lásky k němu“ - neřká tím nic jiného, než čemu se naučil z Kristova evangelia. Ovšem, někomu je pastor, hudebník, lékař, cestovatel a misionář, alsaský dr. Schweitzer při prvním setkání s křesťanskými ideály najednou bližší a konkrétnější než Kristovo evangelium, a tak at' se s ním - k nalezení pravého rodinného štěstí - obeznámí třeba prostřednictvím zkušenosti dr. A. Schweitzera.

Dnes žena také s rozhodností žádá, aby byla plně uznána její role matky a budovatelky domácnosti. Nemohou se tedy od ní žádat matematicky stejné povinnosti, jež jsou požadovány od mužů. Ženy a muži sice jsou od přirozenosti rovni, avšak jejich funkce - zejména v případě matek - jsou často rozličné. Ženy zcela spravedlivě chtějí, aby toto bylo plně uznáno, a věřící křesťanství politikové by měli v každém národě - a tedy i v USA - usilovat o vytváření programu rodinné politiky s platovými přídatky manželovi na matku v rodině za to, že se doma stará o děti. Ty potřebují matku zvláště v útlém věku, kdy také hned začíná výchova citů, sebekázně, pořádku i sexuality. Tak jedině může vybězet od dětství chlapce i děvčata k trpělivosti, k tomu, aby považovali přátelství a lásku za něco svrchovaně závažného a zodpovědného, aby pak v 16 letech spíše pochopili proč mají s pohlavním životem počkat až do promyšleného manželství, a zůstat tak svému společníkovi v životě věrni.

Mládež musí už od své puberty chápat, že svou životní energii nesmí plynout v sexuální nevázanosti, ale že jí má v první

řadě využít k práci, studiu, sportu a k přípravě na život.

Od tohoto ideálu jsme zatím ještě daleko. Nevrátili-li se však americká společnost v této věci k tradiční moudrosti, pak bude ještě více trpět, v životě bude cítit zklamání a prázdnotu vzdor všemu hmotnému pokroku a kompjútrům a vrátí se do stavu bezcharakterního barbarství.

Poslední tři desetiletí byl veřejný život ve Spojených státech často charakterisován výrazem „světského osvícenství“. Zesvětštění nabylo svrchovanosti v americké kultuře i v americkém společenském životě. Nejvyšší federální soud vyložil první doplněk americké ústavy - (který zakazuje zřízení jakéhokoli státního náboženství a každému zaručuje žití podle náboženství, které si svobodně vyvolí) - v tom smyslu, že náboženství má být odstraněno ze všech složek veřejného života. Sekularismus byl v naší době plně zaveden ve veřejných školách, kde jsou zakázány jakéhokoli náboženské projevy, a kde z vyučování a ze školních příruček - od obecných škol až k universitám - byly soustavně vypuštěny všechny zmínky o Bohu a o náboženství. Od toho zákonem nuceného zesvětštění se čekalo jako samozřejmá věc, že náboženství buď „zvadne a zanikne samo od sebe“, anebo, že aspoň bude neprodyšně zatlačeno do soukromého života lidí. Až pak budou lidé „vzdělanější, modernější a osvícenější“, až dají hlavní slovo rozumu, pak už budou rozumě také žít, spravedlivě jednat a žádné náboženství nebudou potřebovat. V tom si levicovní liberálové a marxisté výtečně rozumějí!

I mnozí vzdělaní Američané se však domnívají, že dnes existují jasné náznaky toho, že tato sekularisace ztrácí půdu pod nohama, že obyvatele USA se vrací k náboženství a ke kostelu, že se už neostýchají veřejně vyznávat to, ve čem věří, a že v příštích letech chorobná horečka zesvětštění a osvícenství v americké společnosti velmi výrazně klesne. Američané si dnes už stále více uvědomují, že „odluka církve od státu“ nesmí znamenat odluku našeho veřejného života od náboženského přesvědčení a odpovědného jednání amerického lidu. To by byla v zásadě protidemokratická idea, která v Americe není na místě a která je ve skutečnosti v opozici s prvním doplněkem, zaručujícím každému svobodný život podle jeho náboženství, nepřičli se všeobecnému požadavku základní spravedlnosti. Už se i často volá

po tom, aby Bůh a náboženství měly opět přístup do veřejných škol.

Americká společnost je pluralitní, složená ze všech ras a národů. To však neznamená, že musí být neutrální a indiferentní vůči mravním a náboženským hodnotám, jak to žádá „světské osvícenství“, a jak to svým rozhodnutím vysvětlil US nejvyšší soud. Je potřeba vrátit se k tradičním hodnotám, na kterých byla Amerika zbudována. Tyto hodnoty jsou ve své podstatě křesťanské. Budou-li naše mládež a příští generace, které Ameriku povedou, ve jménu kulturního pluralismu indiferentní vůči všem hodnotám, jak to požaduje moderní sekularismus, pak nakonec nebudou mít Američané žádnou stupnicí hodnot, budou bezzávadoví a bezcharakterní, přivedou americkou společnost sami k mravnímu rozkladu a svou dekadencí umožní mezinárodnímu komunismu, aby převzal řízení osudů Ameriky snadno a rychle do svých rukou k plánovanému ovládnutí světa. A právě to si dnes mnozí soudní Američané uvědomují.

V poslední době už také čteme v různých publikacích, že Američané se vrací k církvím a ke kostelům, že náboženská víra se stále více stává hybnou silou v jejich životě, že silné zesvětštění šedesátých let je jasné na sklonku, a že mnozí už neváhají veřejně vyznávat své náboženské přesvědčení. Už častokrát bylo také řečeno, že tendence situační filosofie - „Bůh je mrtev“ - je už dnes sama mrtva, a že jen její zpozdilí vyznavači se stále ještě zdrahají vypravit ji funus. Ani nejmodernější věda neposkytlá dosud nikomu všechny odpovědi na záhadu lidského života. Současné náboženské myšlení také plně uznává jak hodnotu poznání z víry, tak i plnou platnost poznání lidského rozumu: je si však vědomo omezení vědeckého poznání. Rodiče také začínají dbát toho, aby jejich dětem se dostalo náboženské výchovy a výuky; chtějí, aby si osvojily trvalé hodnoty, které jim může poskytnout pouze náboženství.

Prestižní Barrington & Severozápadní předměstí
Přijďte bydlet do zeleně, dýchat čerstvý zdravý vzduch, vyhněte se rušné dopravě. Pohodlné vlakové spojení.
Starck Realtors slouží severozápadu nejlépe. Mluvíme též česky.
Call LIBBY 381 - 0500

Úmrtí

v zemědělském exilu
V Kanadě zemřel
Břetislav Beran

Rady zemědělců v politickém exilu se opět zmenšily odchodem Břetislava Berana. Zemřel v kanadském Torontě 18. dubna ve věku 68 let.

Břet'á byl mladším synem Rudolfa Berana, předsedy vlády a Republikánské strany. Po vystudování Vyšší hospodářské školy v Klatovech začal studovat v roce 1938 na Polytechnice v Curychu. Po okupaci země nacisty musel přerušit studium ve Švýcarsku a hospodářil na rodinném statku. Když nacisté uvalili na statek v Miloňovicích vnučenou správu, Břet'á šel pracovat do volyňské mlékárny, kde zůstal až do konce války. Na rodinný statek se nemohl vrátit, protože byl mezitím už ministrem D'uríšem rozparcelován - ještě před dekretem o záměru.

Přechodně Břet'á působil na statku svých přátel na Mělnicku, a po únoru 1948 se souhlasem svého uvězněného otce odešel do exilu. Emigroval do Kanady, kde po několika přechodných zaměstnáních zakotvil jako svářečský technik. V roce 1983 odešel do výslužby.

Spolu se svým bratrem Rudolfem se od roku 1954 snažil dostat svou matku do Kanady, když jeho komunisty zaláraný otec zemřel ve vězení v Leopoldově. Trvalo to celých 12 let než čs. úřady povolily odjezd paní Beranové za jejími syny. Břet'á se o maminku velmi pečlivě staral. Ta jej přežívá; ve věku 96 let je stále čilá jako by byla hospodyní na statku. Odchod Břet'ávu musí být pro ni velkým bolem.

Zesnulý byl členem výboru Republikánské strany v exilu a členem i pracovníkem rady krajských organizací. Břetislav Beran byl hodný, věrný člověk, radostný, zemité povahy a velmi přátelský k lidem.

Dva dny před odchodem Břetislava zemřel v Stony Creek u Hamiltonu v Kanadě další zemědělec Bohumil Sýkora. Doma byl s rodiči majitelem hospodářství a ovocné školky v Pošumaví. V Kanadě při práci v průmyslovém podniku ocelářském vybudoval rozsáhlou školu (nursery) pro ovocné a okrasné stromy.

Bohouš Sýkora byl rovněž členem výboru Republikánské strany a Národního sdružení v Hamiltoně. Necht' oba odpočívají v pokoji v zemi svobodné Kanady.

CZECHOSLOVAK
AMERICAN
CONGRESS

Tryzna k Lidickému pomníku
v sobotu, dne 6. června

Pod záštitou Československého amerického kongresu bude v sobotu, dne 6. června, uspořádána vzpomínka 45. výročí vyražení vesničky Lidice nacisty v Československu během 2. světové války.

Osud obyvatel Lidic je nám všem dobře znám, a proto je nanejvýš důležité, aby každé výročí této tragédie bylo důkladně vzpomínáno československou obcí americkou. Můžeme proto být vděční Československému americkému kongresu, že tak každoročně činí. Tím nejlépe můžeme před celým světem dosvědčit, že tragédie lidická není a nebude nikdy zapomenuta.

Vzpomínka letošního výročí bude pořádána před Lidickým pomníkem v městě Crest Hill, Illinois, důstojným programem, který bude zahájen ve 2:30 hodin odpoledne. V programu budou společně účinkovat ČSA mužský a dámský pěvecký sbor, jakož i ČSA kapela. Další účinkující budou: krojovaná zástupkyně Ústředny moravských spolků, pí. Věra Rokničová, tajemnice Československé národní rady žen v exilu, Mayor města Crest Hill p. Donald L. Randich - (chorvatského původu), Rev. Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan Národního svazu českých katolíků se s námi pomodlí. Anglický proslav přednese p. Karel Halaška, tajem-

nik Českého národního hřbitova a člen předsednictva Československé národní rady americké. Český proslav bude mít p. Ilja Kovář za Československou společnost pro vědy a umění - (SVU). Program bude řídit předseda ČSA - Kongresu p. James V. Krákora.

Pro ty, kteří nemají vlastní dopravu, bude k dispozici autobus za cenu \$20.00 za osobu, což zahrnuje oběd ve „White Fence Farm“ na zpáteční cestě. Místo na bus si je třeba zajistit v kanceláři „Cihák World Travel, Inc.“ - (6302 W. Cermak Road, Berwyn, IL. ☎ 795 - 9050), odkud bus odjede do Crest Hill přesně v 1:30 hod. odpoledne.

Pro ty, kdo použijí dopravu vlastním autem, doporučená cesta je: I-55 (Stevenson Expressway) až k Joliet Road - (exit 279), pak po Joliet Road k Illinois Route #7 - (Theodore Street), odkud se zatočí na pravo ku Prairie Avenue, kde opětná zatáčka napravo vás přivede přímo k pomníku.

Netřeba snad připomínat naši československé veřejnosti, jak důležitá je, co možná největší účast na tryzně při letošním 45. výročí Lidic, jak starostodělků, tak i z exulantských kruhů. Tim se stane tato vzpomínka lidické tragédie skutečnou manifestací, že zůstáváme věrni našemu československému původu a současně věrni našim americkým zásadám spravedlnosti a svobody a demokratickým zásadám USA.

Kdo můžete, přijďte k Lidickému pomníku v národních krojích.

Děkujeme.

-ra

„Masarykovy dny“
na Chicagské universitě
(11. a 12. května 1987)

Skvělý nápad prof. Fr. Svejkovského se uskutečnil a obohatil československou veřejnost z Chicaga i okolí. Pod záštitou „Humanitní sekce a Slovanského oddělení University of Chicago“ ve spolupráci s Československou národní radou americkou, a jejími organizacemi: Československou ženskou národní radou v exilu, s odbočkou v Michiganu a s odbočkou „Masaryk“ v Detroitu, Masarykovo 50. výročí úmrtí, které připadá na 14. září letošního roku, bylo důstojně vzpomínáno přednáškami a kulturním večerem.

Přednášky byly v angličtině, aby se jich mohla též zúčastnit americká veřejnost.

V pondělí 11. května na kampusu University of Chicago (Classics 1010 East 59th Str.) byly předneseny tyto přednášky:

Jaroslav Pelikán. Yale University: T.G. Masaryk: Still a Man for All Seasons?

Ferdinand Kolegar. Roosevelt University: Masaryk's Themes and Variations on Positivism; Critical Realism and the Religion of Humanity.

Anna Lisa Crone. University of Chicago: Masaryk's "The Spirit of Russia".

Joseph Anderle. University of North Carolina. Chapel Hill: Interpreters of Czech Destiny: Masaryk and Pekař.

František Svejkovský. University of Chicago: Culture in Masaryk's Theory and Practice.

V úterý 12. května bylo pak v přednáškách pokračováno.

Bruce M. Garver. University of Nebraska at Omaha: T. G. Masaryk and the Crisis in Czech Politics, 1912 - 1914.

F. Gregory Campbell. University of Chicago: Masaryk and

the Politics of the First Republic.

Dr. Ján Papanek. New York City: Masaryk and Slovakia. Za onemocněného Dr. Papanka přednášku přednesla jeho paní Betka Papanková.

Vlasta Vráz. Chicago, IL: Masaryk and Czechoslovak Traditions in the USA.

Radomír Luza. Tulane University: T. G. Masaryk and Czech Resistance 1939 - 1945.

V pondělí večer v International Hall - (1414 East 59th Str) - se konal kulturní večer. Program uvedli: Organizátor - prof. Fr. Svejkovský, Provost of the University N. M. Bradburn, Chairman of the Slavic Department H. Aronson, Rev. J. Pelikán a předseda Československé národní rady americké Dr. L. Rozbořil. Večera se měl také zúčastnit slavný pianista R. Firkušný, z důvodů zdravotních však nemohl.

Arie ze Smetanovy opery „Dvě vdovy“ zazpívali zpěváci z Chicagské Opera. Scifertovu básně - „To kalné ráno“ - dopis Místra Firkušného a umělkyně Jarmily Novotné, jakož i výňatky z Čapkových „Hovorů s Masarykem“ přednesl v češtině I. Kovář, a v angličtině prof. K. Nortcott. Národní tance zdařile předvedla krojovaná taneční skupina Beseda/Domov. Po programu se podávalo občerstvení, které připravily členky Klubu Domov.

I když bylo velmi špatné počasí, návštěva byla velká. Přijely dva velké a jeden menší autobus. Mnozí návštěvníci přijeli svými auty.

O K.
(Přetištěno z květnového čísla „Věstníku ČSNRA“.)

O K.
(Přetištěno z květnového čísla „Věstníku ČSNRA“.)

MINARIK'S BAKERY

Možno objednat telefonem: laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
- Evropské speciality
- „Special Homemade“ cukrovi
- Velmi chutné máslové housky a štrůdl

5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2854

FAMILY PRACTICE CENTER

9211 W. OGDEN Ave., Brookfield, IL. 60513

Kdy jindy se člověk zvlášť potřebuje vyjádřit ve své rodné řeči, než v době, kdy se zrovna dobře necítí a hledá lékařskou pomoc.

Tu Vám nyní v západních předměstích ochotně poskytnou dva naši odborníci vnitřního lékařství

Jan TUROŇ MD

Waldemar TARASKIEWICZ MD

Ordinační hodiny:

Od pondělí do čtvrtku: od 9:00 AM do 9:00 PM

V pátek: od 9:00 AM do 4:00 PM

V naléhavé potřebě i domácí návštěva

☎ 387 - 7000

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou radu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodávaný majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

7002 záp. Čermákova tř. v Berwynu

☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

Hodláte-li se přestěhovat do jiného státu, ochotně, odborně a rádi Vám posloužíme, protože máme odbočky ve všech státech americké Unie a v Kanadě.

U nás stále platí baťovské heslo:

„NÁŠ ZÁKAZNÍK - NÁŠ PÁN!“

V Texasu zcela nečekané tornádo srovnalo celou vesnici Saragosa se zemí

Saragosa. - V pátek 22. května večer se sneslo obrovské tornádo na vesnici Saragosa, ležící v západním Texasu, 190 mil východně od El Paso. V době pouhých pěti minut ji doslovně „smazalo s mapy“. Celkem tam bylo přítom 29 lidí zabito a 121 vážně zraněno, takže se jim musilo dostat ošetření v nemocnici v Odessa, ležící ve vzdálenosti 70 mil. Ve vesnici žilo celkem 350 lidí, vesměs latinské mexické rasy. Z tamních 56 obytných domů jich bylo 48 srovnáno se zemí a zbývajících 7 bylo poškozeno. Všechny pět veřejných budov, včetně školy, katolického kostela a poštovního úřadu, bylo rovněž srovnáno se zemí. V síni obecního domu bylo právě shromážděno asi 100 lidí u příležitosti graduace školáčka z „kindergarden“; šest pětiletých dětí bylo rovněž zabito. Rovněž tam byl zničen tamní kostel „Adventistů sedmého dne“.

Obyvatelé této vesnice se kdysi živilí pěstováním bavlny a melounu; potom však kvůli ekonomickým změnám - musili tento způsob obživy opustit. V přítomnosti většina vesniců bylo stěhovavými zemědělskými dělníky; jiní se živilí v okolí prací na stavbách, údržbou dálnice El Paso - San Antonio, která tudy prochází, a jinými pracemi, které našli. Nyní všichni rázem ztratili všechn svůj majetek a jsou bezradní. Mnozí pochybují o tom, že tato vesnice bude vůbec kdy znovu postavena.

Katolický biskup Raymond Pena z diecéze El Paso, který navštívil zrušenou vesnici, slíbil, že církev se pokusí, podle svých možností, pomoci rodinám ze Saragosa v jejich dalším životě. Sám bude vybízet své diecézany, aby postizeným pomohli jak mohou. Nejraději by byl, kdyby se celá vesnice mohla znovu postavit, zároveň s kostelem Panny Marie Guadalupské.

Nejhorší tornádo v dějinách Texasu postihlo v dubnu 1979 město Wichita Falls; tam tehdy bylo 42 mrtvých, 1,749 zraněných, více než 3,000 domů bylo zbořeno, 20,000 lidí zůstalo bez přístřeší a hmotné škody dosahovaly výše 400 milionů dolarů. - V úterý prezident Reagan prohlásil vesnici Saragosa za oběť přírodní katastrofy, jejíž obyvatelé mají proto právo na federální výpomoc.

ŠTĚPÁN KARDINÁL TROCHTA

ŽIVOTUPISNÁ ČRTA A VÝBĚR
Z PROSLOVŮ A PASTÝŘSKÝCH LISTŮ

(K 10. výročí smrti vydali čeští salesiáni)

(Pokračování z min. čísla)

17.

750 LET OD NAROZENÍ BL. ZDISLAVY

Pastýřský list J. E. Msgr. Štěpána Trochty k 750-letému výročí narození a křtu bl. Zdislavy - 28. srpna 1970.

Milovaní bratři a sestry!
Draží věřící litoměřické diecéze!

Po oslavách cyrilometodějských a vedle jubilea sv. Prokopa a bl. Sarkandra nesmíme zapomenout ani na významné výročí naší severočeské diecéze. Letos je tomu 750 let od narození a křtu blahoslavené Zdislavy. Její posvátný hrob leží v litoměřické diecézi. Je navštěvován stále větším počtem věřících. Její kult vzrůstá. Je u nás již téměř všeobecně považována za spoluochránkyni severních Čech.

Když navštívil můj předchůdce, litoměřický biskup Augustin Bartoloměj Hille, v roce 1849 její hrobku v Jablonném v Podještědí, byl naplněn nad jejími ostatky zvláštní duchovní radostí, takže napsal, že při své kanonické visitaci objevil v Jablonném „vzácný poklad“. A rozhodl se zahájit proces blahověčení paní Zdislavy. Ten byl zakončen svatým papežem Piem X., který prohlásil Zdislavu 28. srpna 1907 za Blahoslavenou.

Proto vydávám tento pastýřský list 28. srpna a volím tento den za počátek Zdislavského Jubilejního roku, který potrvá až do 28. srpna 1971. Jeho náplní má být:

- 1) snaha o vlastní posvěcení podle vzoru Blahoslavené a
- 2) úsilí, aby Zdislava byla brzy představena celé Církvi jako světičce, vzor manželek a matek a ochránkyně křesťanských rodin.

Vzor křesťanského života.

1. Pochází z křesťanské rodiny.

V drsných dobách českého středověku narodila se roku 1220 na moravském hrade Křižanově dobrým rodičům dcera. Kronikář Jindřich z blízkého cisterciáckého kláštera o tom zaznamenal: »Tito dva manželé - Přibyslav a Sibyla - zrodili tři překrásné dcery, kterým se v pozdějších letech dostalo veliké chvály. První z těch tří dcer se jmenovala Zdislava.«

Zdislavina otce charakterizuje týž kronikář takto: »Pro svět byl rytířem pan Přibyslav, v nitru však mnichem«. Pan Přibyslav byl důvěrníkem českého krále Václava I. a zastával v Brně nejvyšší správní funkce. A jako věrně sloužil českému panovníkovi, tak miloval i skutkem Kristovu církev. Přemnoho statků rozdál Menším bratřím, v jejichž brněnském kostele je pochován, a pro mnichy Cisterciáky založil klášter a kostel ve Zďáře nad Sázavou.

Zdislavina matka Sibyla pocházela pravděpodobně ze Sicílie. Patřila k dvorním dámám české královny Kunhuty, které zval český panovník na svůj dvůr, aby se vdávaly za české šlechtice a svým vzděláním a jemností pomáhaly zušlechtit drsné mravy tehdejšího českého prostředí. Zmíněný kronikář píše o paní Sibyle, že »oddaně sloužila Kristu«. Když odevověla, žila ve svém státi ještě s jinými ženami v malých domečcích u žďárského cisterciáckého kláštera jako řeholnice a věnovala se vyšívaní kostelních rouch a péči o klášter, ve kterém ji později vděční mniši s úctou pochovali.

Tak dostala Zdislava, narozená v srdci Evropy, od svých rodičů nejlepší příklad pracovitosti a zbožného života. »Dobrý strom rodí dobré ovoce« (Mt. 7,17). Statečnost, věrnost a láska k domácímu prostředí, zděděná po otci, se v ní harmonicky prolíná se světovým rozhledem a univerzální vzdělaností, jakou přinesla z kulturního jihu její matka. Zdislavina svatý zjev spojuje tedy domácí tradici i katolickou universalitu. Je přitažlivý pro lidi všech světových stran, národů, povah i vloh.

2. Vzorná manželka.

Po šťastném dětství, ve kterém se tak ráda oddávala modlitbě, že se dokonce pokusila žít v křižanovských lesích jako poustevnice, vdala se Zdislava asi ve věku 15ti let za severočeského šlechtice Havla Markvarta. Odešla s ním na jeho hrad Lemberk u dnešního Jablonného v Podještědí. Poněvadž byla od malička zvyklá vzorně plnit své povinnosti vůči Bohu a bližnímu, plnila je i vůči svému manželovi. Narodily se jim čtyři děti, které s příkladnou péčí křesťansky vychovávala.

Jako paní domu vyučuje Zdislava své děti i služebnictvo Kristově nauce, ujímá se nemocných, nemočných a duchovně i hmotně chudých, kterým obětavě slouží. Je dobroditelkou a duchovním světlem širokého severočeského kraje, kde ji lid nazývá matkou chudých.

3. Laická apoštolka.

Po příchodu Dominikánů do našich zemí Zdislava rozpoznala v Řádu Bratří Kazatelů obrodné hnutí tehdejšího křesťanského světa a stala se podle všeho členkou Třetího Řádu dominikánské rodiny. Tim projevila správnou křesťanskou orientaci a rozhled, odpovídající podmínkám své doby. Kdyby žila mezi námi dnes, jistě by patřila k nadšeným průkopnicím reformy II. Vatikánského sněmu.

Se svým manželem buduje pro dominikány chrám a klášter v Jablonném a v Turnově. Podle jednoho záznamu přinášela zedníkům stavivo vlastníma rukama. Jde-li o věc Boží a pomoc bližnímu, neštítí se Zdislava žádné práce, námahy ani obětí. Je to vzácná laická apoštolka, sociální a charitativní pracovnice. Počíná si, jako by již byla četla dekret o apoštolátu laiků a o jejich významu v Kristově Církvi, jak jej vyhlásil II. Vatikánský sněm.

Dosahuje křesťanské dokonalosti skoro ve věku Kristově. Umírá asi dvaatřicetiletá roku 1252. Jak vypravuje legenda, přichází Zdislava ještě po své smrti potěšit svého příliš truchlícího manžela a dává mu na památku část roucha, ve kterém je při svém zjevení oděna, aby měl jistotu o její nebeské slávě, ve které se s ním chce shledat.

4. Žije svůj křest.

Jubilejní Zdislavský rok má být především podnětem k našemu posvěcení. A jako byla svátost křtu základem svatého života paní Zdislavy, je tento zrod k nadpřirozenému životu jediným základem i pro naši svatost, jak znovu zdůraznil poslední všeobecný sněm (*Presbyterorum ordinis* 12). 750 let od Zdislavina křtu nás vyzývá: Dej pokřtí své děti a, nejsi-li pokřtěn sám, připrav se na svatý křest! Jinak nemůžeš vejít do života křesťanské dokonalosti. Kdo vědomě nepřijme křest, pro toho je nebeská blaženost záležitostí, která se ho netýká (*Ad gentes divinitus* 7).

5. Modlitbou spojena s Bohem.

Zdislava miluje od malička modlitbu. Živí svou duši vroucím a pravidelným rozjímáním po celý život. V dnešní době ustavičného chvatu a vypětí pozornosti navenek, je pravidelná tichá usebranost a hluboká modlitba pro naši vnitřní rovnováhu daleko potřebnější, než byla ve středověku. Člověk 20. století, který se nemodlí, stává se duševně vyšnitým, nemocným. Protože nemá ve svém nitru žádný pevný základ, stává se bezmocným štvancem života. Nemá pokoje a oddechu, blahodárné vnitřní štěstí a mír jsou pro něho nedosažitelnou hodnotou.

Zdislavo, nauč nás chránit si duševní zdraví a radost ze života pravidelnou usebranou modlitbou!

6. Křesťanská žena.

Zdislava je mladičká manželka, na kterou doléhají domácí i veřejné starosti jako na většinu žen, žijících ve světě. Ale protože se modlí a je plná Duchu Svatého, umí uvést v soulad svou veřejnou činnost s domácími povinnostmi manželky, matky i paní domu tak, že jedno není na úkor druhého, ale vše tvoří harmonický celek svatého života. Proto je tak aktuálním vzorem našich manželek, matek i vychovatelek dnes, kdy tolik manželství a rodin prožívá těžké krize.

Ale Zdislava umí ještě víc; svou jemnou intuicí a láskou vede k rozvaze a moudrosti drsného bojovníka, který je jejím manželem. A s tohoto hlediska má Zdislava význam pro celou církev a pro celý dnešní svět. Tento náš svět, pohybuje se v posledních dobách stále téměř na pokrajích zkázy, řídí totiž takřka výlučně muži. O zrovnoprávnění žen se sice hodně mluví, ale od jeho uskutečnění zůstáváme ještě daleko.

Zamysleme se tedy na prahu Zdislavina Jubilejního roku nad tím, není-li ustavičné vyhrcování světových situací také nezdravým důsledkem nepřirozeně malého zájmu a podílu žen na veřejném dění světa. A ženy by z toho měly vyvodit praktické důsledky.

Zdislava sice nevyjížděla do boje jako její rytířský manžel, ale dovedla správně odhadnout, kdy už ta mužská záliba v ustavičném zápolení překračuje meze zdravého rozumu. Její ženská diplomacie, řízená duchem Kristovým, dovedla v pravý čas zušlechtit drsné způsoby manžela, vracejícího se z válečného pole, a duchovně jej povznést.

Zdislavo, nauč manželky zapomenutému umění svatých žen: aby přiměly své muže k zachování zdravé míry v záležitostech domácích i veřejných, aby posvěcovaly své rodiny!

7. Obětavá matka.

Svět se stává tím smutnějším, čím je v něm méně šťastných dětí, čím méně rodičů je ochotno se pro ně obětovat. - Představme si mladou maminku Zdislavu, obklopenou houfem veselých drobotin. Buduje svět pro svoje děti i pro děti druhých rodičů. - A pro koho zařizujeme svět my? Nepovšimli jste si, jak se náš svět stává dětem čím dál cizejším? A jak stále více dospělých už nemá pro děti ani úsměv, ani místo, ani čas?

Ještě v žádné době před námi nebylo vynalezeno tolik dů-

myslných způsobů, jak zabránit dětem, aby přišly se svým úsměvem a prostým štěstím mezi nás. Jsme geniové v pochmurném umění, jak učinit svět kolem sebe starým a sešlým. Jako bychom se báli rozzářených dětských očí ...

Zdislavo, mladá, svatá a šťastná matko čtyř dětí, sejmi z nás chorobný strach přijmout děti, lo živé poselství ráje a věčnosti, opějí mezi sebe! A nauč nás od malička se milovat a navzájem si odpouštět v Kristu, protože »v nikom jiném není spásy« (Skutky, 4, 12).

8. Ochránkyne rodin.

Velikou bolestí rodin je odcizování manželů. Necht Zdislavský Jubilejní rok přivádí mnohé ke hrobu Blahoslavené a ke zpočívání. Přijetí svátosti pokání a Eucharistického Krista činí divy a mimořádné obraty v rodinných poměrech: vrací mír, jednotu, porozumění a lásku. Proto doporučuji modlitbu a návštěvy hrobu blahoslavené Zdislavy. Nemusí být hlučné, ale zato duchovně hluboké. Doporučuji je zvláště těm manželům, kteří pozorují, že se kolem jejich společného stolu plíží had nedorozumění, nedůvěry a rozbroje. Stejně i těm, kdo chtějí novou zdravou rodinu teprve založit.

Úsilí o svatořečení bl. Zdislavy.

V historii úcty k blahoslavené Zdislavě je to letos poprvé, co oslavujeme rok jejího narození a křtu. Obliba paní Zdislavy se v posledních letech značně šíří - také díky tomu, že nám ji vědecky psaný životopis od profesora Dra Zdeňka Kalisty a jiné nejnovější studie ukazují bez zbytečných příkras, takovou, jaká skutečně byla. A čím přesněji metodami studujeme a poznáváme její život, tím zřetelněji chápeme i svou povinnost splatit jí konečně starý národní dluh a otevřít jí cestu ke slávě oltářů.

K tomu se ovšem vyžadují bezpečně ověřené základy na její přímluvu. Proste o ně! Spolehejte na její mimořádnou pomoc všude, kde přirozené lidské síly nestačí. Křesťan není nikdy v koncích. Zoufalé situace přenechává dlabu. Ten ovšem ztratil Kristovým vítězstvím opravdu všechnu naději. Ale člověk ji získal. Proto prosíme s důvěrou v každé těžkosti: »Zdislavo slyš, Zdislavo vyslyš, Zdislavo vypros nám, oč tě žádáme!

Snažte seznámit se životem blahoslavené paní Zdislavy celou diecí, celou vlast! Čtěte její životopis! Požádejte ve farnostech duchovní obnovy pod ochranou blahoslavené Zdislavy! Putujte do Jablonného a přivádějte tam poutníky z Čech i Moravy! Ať si nad hrobem Moravanky, která se posvětila životem v Cechách, Moravané a Češi podávají bratrské ruce k vzájemné spolupráci!

Historiky, archiváře, vědecké pracovníky a badatele prosím: Upozorněte na nové archivální objevy, památky a literaturu, týkající se blahoslavené Zdislavy!

Umělci, přispějte svým talentem k poznání a oslavě této vzácné ženy, aby si ji zamilovali zvláště snoubenci a mladí manželé!

Jen tak lze nashromáždit potřebný materiál pro informativní diecézní kanonizační proces. Posílejte nám jej do Litoměřic!

Svatí jsou pro biskupa a věřící jeho diecéze velikou útěchou a pomocí. Zvláště ti, kteří v diecézi pracovali, rostli a zemřeli. I na mne krátce po mém nastoupení hluboce zapůsobila první návštěva hrobu blahoslavené Zdislavy. Ihned jsem se rozhodl podniknout, co bude v mých silách, abychom mohli nazvat paní Zdislavu Světlicí. Jsem od počátku přesvědčen, že Zdislava je vzor křesťanské dokonalosti, který má co říci celému světu; zvláště dnešní krizové době.

Proto otvíráme Jubilejní Zdislavský rok. Proto prosím o modlitbu a spolupráci v pečlivé přípravě podmínek pro svatořečení naší milé paní, u Boha mocné Zdislavy, jejíž přímluvu jsem již sám častokrát zkoušel.

Očekávám váš ochotný ohlas, doporučuji vás její ochraně a žehnám vám.

Váš Otec biskup + ŠTEPAN

(Pokračování příště)

TELEPHONE HOTLINE TO ASSIST IMMIGRANT PROCESSING

The Chicago Public School has established a telephone hotline to assist persons seeking to verify student enrollment as a means of complying with the new federal Immigration Reform and Control Act.

Student records can be considered a primary means of verifying continuous residency before January 1, 1982 to comply with legalization provisions of the immigration law.

The hotline, 890-8550, will be staffed weekdays from 8 a.m. to 5 p.m. A recorded message will be available from 5 p.m. to 8 a.m. and on weekends.

The school system has designated 10 sites where student enrollment verification may be obtained. To receive enrollment records, an application form must be completed. The forms are available at each of the 10 special sites, selected schools and district offices.

The 10 sites include the Chicago Public Schools' central offices, 1819 West Pershing Road, Student Records Center, fifth floor, center building. This site is open weekdays from 8 a.m. to 5 p.m.

The other nine sites are Chicago public high schools and are open weekdays from 8 a.m. to 3 p.m. They are:

Bowen High School, 2710 East 89th Street
Clemente High School, 1147 W. Western Avenue
Farragut High School, 2345 South Christiana Avenue
Gage Park High School, 5630 South Rockwell Street
Juarez High School, 2150 South Laflin Street
Lake View High School, 4015 North Ashland Avenue
Mather High School, 5835 North Milwaukee Avenue
Schurz High School, 3601 North Milwaukee Avenue
Senn High School, 5900 N. Glenwood Avenue
Each site is equipped with a computer terminal to retrieve student enrollment records. A staff person, with bilingual capability, will be present. The sites will be in operation from May 4 through September 4.

English, French, Czech,
German, Spanish
TRANSLATION SERVICES
Charles J. Opatrný, M.B.A.
Member of A.T.A. -
American Translators Association
P.O. Box 411 Telephone
Cedar Rapids, Iowa 52406
(319) 362-8968

WHAT FAMILIES AND FRIENDS CAN DO TO MAKE THEIR COMMUNITIES WORK FOR OLDER PEOPLE

Families and friends of older people play important and vital roles in helping older people maintain their dignity and independence. In fact, informal caregivers provide some 80 percent of all non-medical care to those elderly who need assistance. Studies have shown that the families and friends of older people who need help provide a variety of services ranging from counseling and companionship to transportation, light house work, grocery shopping, and personal care. Studies also report that most older people prefer it this way.

Nevertheless, changes are taking place which may alter the roles that families can play in supplying direct services to their older relatives. Studies by Ethel Shanas, of the University of Chicago, conducted in 1963 and 1975, found that more middle and upper income families were opting to pay for services, rather than performing the tasks themselves, and that with increased financial resources more older people were opting to live close to but not with their children. A number of factors may account for this trend. One is the growing number of women in the labor force. These women who have been the traditional caregivers in families, may now find that they do not have the time or energy to provide needed care to their older relatives on a regular basis.

Secondly, a growing number of elderly persons have children and spouses who are themselves older Americans. Although willing to care for elder relatives, older children and spouses may not have the physical strength or stamina needed to perform all or some of the tasks associated with caring for a frail or ill family member. And, finally there are families who live too far from their older relatives to provide direct care.

These trends may create special problems for older people who are frail or ill, especially those who lack the financial means to purchase services. Then, too, many of the services which have been traditionally provided by families simply cannot be purchased in the marketplace, especially in smaller communities.

To meet the challenges of our aging society, this year's Older Americans Month, which will be celebrated in May, has

„Make Your Community Work for Older People” as its theme. During May communities across the nation, from large cities to small towns and rural areas, are being asked to assess their programs for older people and begin planning to ensure that a responsive and comprehensive system of services is available which offers a range of options to meet the needs of older people, their families, and other informal caregivers, including neighbors and friends. These services include group and home-delivered meals programs, homemaker-home health aide services, telephone reassurance, friendly visitor, escort, and transportation programs, as well as counseling, respite, education, and day care programs which can help caregivers meet the needs of their older loved ones more effectively and more easily.

Families and friends who are concerned about their elderly relatives and about their own needs as they grow older can play an important and active role in this process in partnership with their community's elected officials and other concerned individuals and organizations. They should work both individually and in groups to ensure that their community is a good place to grow old in and that no older person lacks the services which he or she needs to live a life of dignity and independence in the community for as long as possible.

Families and others who are concerned about the welfare of older people should talk to each other and find out about the needs of their community's older people, the resources that are already in place, how to link up with interested groups and individuals and what untapped resources can be used to get the job of developing a truly responsive system of services done.

One of the best ways to do this is to talk to the staff at the Chicago Department on Aging and Disability. As Chicago's area agency on aging, DAD plans, coordinates, and develops programs for the elderly, especially those who need help in maintaining their independence. They are in a position to provide the answers to your questions whether you are seeking help in caring for an elderly person or simply concerned about the needs of older people.

The Department on Aging and Disability is located at 510 North Peshtigo Court (Kraft Building), Chicago, and may be reached at 744-4016 or TDD 744-6777.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁČÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

VOICE OF THE NATION

Ethnic Television Channel Comes to Chicago

An entirely new and unprecedented concept in television will be inaugurated in Chicago later this year. ETC., the Ethnic Television Channel, will commence its programming service on September 20, 1987.

ETC. is not designed for just one ethnic group. Rather, it is multi-ethnic and will feature programs both for and about numerous ethnic communities, including Polish, Italian, German, Japanese, Korean, Irish, Czechoslovakian, Yugoslavian, Greek and Scandinavian. A unique feature of the shows, however, is that most will be bi-lingual. This will be accomplished by means of programs both locally produced and obtained from foreign sources. The foreign language dialogue in its original form will be maintained but English subtitles will be incorporated to allow others to view and understand the shows. While sometimes used in motion picture, the use of subtitles is rare in American television.

„This will permit a family, all the members of which do not speak the foreign language, to watch the shows together while at the same time instructing the younger members as to how the language is properly spoken and certainly increase their vocabulary in the foreign language,” said Richard Owens, ETC. Vice President and General Manager. „Also, this allows, for example, Irish to learn about Poles, Greeks to learn about Japanese and for us all to learn something about one another.”

Another feature is the regularity of the programming on a daily basis. Each day of the week or several hours of each day is devoted to a particular ethnic group. The ETC channel will start with 8 hours of daily programs 7 days a week.

„Most of the ethnic television we see today is directed almost exclusively at one or two groups,” said ETC. President and Programming Director, Ron Jasinski - Herbert. „What ETC. will do is provide a forum for the many other ethnic communities who are now left out and it will do it on a large scale and on a regular daily basis.”

The programming is as diversified as the ethnic groups it serves. The schedule will include news and sports from Europe and the Far East, movies, music, art, dance, cooking, crafts, language, travel, politics and special ethnic events. Because ETC has its own fully equipped professional television production studio, some of the regular weekly programs will be of local (Chicago) origin, including special events taking place in the Metropolitan Area.

ETC. executives traveled to Europe in late April for an international gathering of television producers, in order to determine what programming might be appropriate on the new cable channel. They returned with agreements for the telecast on ETC. of numerous European and Asian programs and films, which have never been broadcast in the U.S. prior to this time. They continue to be in negotiation with producers worldwide for additional programming.

Cleveland důstojně oslavil 70 let záslužné práce Včelek

V neděli 17. května český Cleveland oslavil 70 let trvání a záslužné práce Dramatického sboru Včelek. Bylo to jubileum věrnosti české věci, národní tradici, českému jazyku a kultuře. Za krásného slunného dne spěchali jsme krátce po poledni do památné České národní síně na Broadway nejen proto, že jsme byli jisti že nám pořadatelé slavnosti připraví krásné odpoledne, plně nezapomenutelných dojmů - ale vedla nás tam také hluboká úcta ke všem, kdož za 1. světové války Včelky založili na podporu čs. odboje a osvobodovacího zápasu. Přivedla nás tam i vděčnost k těm mnoha obětavým ochotníkům, kteří po sedm desetiletí hráli na scéně České národní síně - a opravdové uznání a přátelství k těm, jež se po léta starají, aby se Včelky udržely při životě a rok co rok nás potěšily českým divadlem.

Oslava se konala v hlavním sále České národní síně, na jejímž jevišti Dramatický sbor Včelka hraje česká divadla už 70 let. Nemusíme ani připomínat, že bylo vyprodáno již dlouhou řadu dní předem. Přijela i početná skupina z dalekého Toledo, vedená 91-letým Fredem Bartošem a Aničkou Botkovou.

Sál byl slavnostně osvětlen, stoly ozdobeny květinami. Slavnost byla zahájena banketem. Oběd byl výtečný a velmi chutný (přirodní řízký). Pohoštění bylo bohaté a na stolech byla pro hosty i velká láhev dobrého jugoslávského vína. (Prozradíme, že jsme se divili, že za tak mírnou cenu vstupenek mohly Včelky tak rozsáhlou oslavu a pohoštění uspořádat.) - Všem chutnalo a byli jsme nadmíru spokojeni.

Uvítací proslov měla předsedkyně sboru Včelka, obětavá národní pracovnice, nadšená celoživotní ochotnice, ses. Jarmila Hromádková. Vzpomínala stručně, ale výstižně, vznik Včelek na jaře 1917 a dalších 70 let práce a zásluh Dramat. sboru Včelka. Vzpomínala na nesmírnou obětavost členstva Včelek, jejich ochotníků, kteří se zasloužili o posílení národního povědomí, o udržení českého jazyka i kultury v našem městě.

Ses. Hromádková slovy srdečnými děkovala krajanům a všem českým spolčím v našem městě za podporu českého divadla a sboru Včelek. Jen opravdová láska, neumdlévající obětavost a vytrvalá věrnost k českému divadlu umožnily, že se dnes scházíme, abychom oslavili tak památné jubileum.

Představila dvě zasloužilé členky Včelek, které hrály v nesčetných představeních: ses. Miladu Žižkovou a ses. Marii Frijoulou, která hraje se Včelkami přes půl století, a vytvořila „na prknech” řadu skvělých postav. Shromáždění obě sestry pozdravilo nadšeným potleskem.

Známy krajanický pracovník br. Václav Hyvnar blahopřál Včelkám, pozdravil shromáždění a představil svého nástupce na clevelandské radnici, p. Augusta Pusta, slovinského původu, nynějšího mayorova tajemníka pro etnické záležitosti. Ten blahopřál Včelkám jménem města Clevelandu k jejich jubileu a předal ses. Hromádkové diplom uznání pro Dramatický sbor Včelka od mayorova George Voiniviche.

Pust připomenul, že v dnešním Clevelandu již jen dvě etnické skupiny hrají ještě divadlo ve svých národních jazycích. Vedle Slovinců jsou to české Včelky. Při oslavě 70 let české divadelní ochotnické činnosti Včelek nemohlo scházet ani divadelní představení. Byla sehraána velmi humorná jednoaktovka „Náš sluha Matěj”. Režii měla Jarmila Hromádková a spolu s herci připravila divákům hodinu srdečného veselí a výbuchů smíchu. Herci: Přemek Kocián, co řízný rytmistr Bauer; Dáša Javurková jako jeho paní Erna, co noblesní dáma; Vladimír Králík v úloze doktora Stříbrného; Bohumil Samec co sluha pana rytmistra, který vše náležitě zamotal - i Věra Hyblerová jako koketní služebná - hráli všichni výtečně a co chvíli sklízeli bouřlivý potlesk při otevřené scéně. Líbili jste se nám a doufáme, že Vás zase brzy uvidíme „na prknech.”

Po představení, jako třetí část oslavy - následoval koncert 30. členné Hromádkovy Staročeské dechovky. Poslechnout si jí bylo pro nás vždy požitkem v uplynulých třech letech. Hromádkovi muzikanti nás nezklamali ani tentokrát. Jejich dirigentu br. Luboši Hromádkovi s radostí gratulujeme. Koncert zahájili Fučíkovým Florentinským pochodem a vyhrávali

přes hodinu k poslechu i k tanci. Při koncertu zazpíval celou řadu národních i lidových písní operní zpěvák, barytonista Stanislav Kotyza z New Yorku, který slyšeli již loni při oslavě 28. října. Kotyza i tentokrát svým krásným hlasem a svým zpěvem uchvátil všechny posluchače.

Řada písní jež Staročeská dechovka hrála, byly někomu věnovány - jako Jarmilce Hromádkové, předsedkyni Včelek - nebo na upomínku těch zesnulých ochotníků, kteří v uplynulých 70 letech se Včelkami hráli - pozdrav Clevelandu Kmochovu Kolínu - a také dvěma staříčkým návštěvníkům: nejstarší návštěvníci 98-leté Zdeňce Heyskové a 91-letému Louisi Procházkovi, který po mnohá desetiletí byl divadelním návodou a býval učitelem zdejších českých škol. Zapomněli jsme připomenout, že v dechovce hrají i dvě roztomilé dámy: K. Lawrence a J. Braden, které při koncertu vystoupily jako solistky.

Závěrem je třeba vyslovit upřímné uznání i srdečné poděkování manželům Luboši a Jarmile Hromádkovým, za obětavou práci i všechno starání jež českému divadlu po mnohá léta věnovali - i za přípravu oslavy 70. jubilea Včelek. Verše Přemka Kociána to řeknou lépe než pouhá proza...

**Včelkám
k sedmdesátému výročí
založení**

**Do rukou předsedkyně,
sestry Jarmily Homádkové.**

Sedmdesát roků hrají naše Včelky.

Jejich úkol vždy byl srdečný, ba velký.

**Národní tradice - udržeti jazyk,
pravé česství čestně na jevišti
razit.**

**Podporovat lidi, nemocné i
chudé,
kdo po Včelkách asi dělat práci
bude?**

**Komedie, drama, tak jak život
plyne;**

**věříme, že dílo, na prknech
nezhyne.**

**Za tu Vaši práci skláníme své
hlavy.**

**přejeme Vám zdar a s ním
hodně zdraví.**

**Přemek Kocián
Cleveland, dne 17. května 1987**

NOVA KRAJANSKÁ AUTODILNA
V BERWYNU, ILL.

**K · H
Auto
Repair**

6619 - 21 W. Čermáková tř.
(tímec vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a

JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449